

26/2655
04.06.2026

Høringsnotat

Endringer i suppleringskattereglene

Innhold

1	Innledning	3
2	Bakgrunn	4
3	Administrativ veiledning av 5. januar 2026	7
4	Lovforankring av Safe Harbour-bestemmelser	9
5	Forlengelse av land-for-land-rapportering Safe Harbour	10
6	Forenklet effektiv skattesats Safe Harbour	11
7	Substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour	34
8	Sidestilt regelverk Safe Harbour og øverste morselskap Safe Harbour	39
8.1	Innledning	39
8.2	Kvalifisert sidestilt regelverk Safe Harbour	39
8.3	Øverste morselskap Safe Harbour	43
9	Midlertidig skattefordelingsregel Safe Harbour – regnskapsårets lengde	44
10	Andre presiseringer og opprettinger	45
11	Administrative og økonomiske konsekvenser	46
12	Ikrafttredelse	49
13	Lov- og forskriftsendringer	51
13.1	Utkast til lovendringer	51
13.2	Utkast til forskriftsendringer	56

1 INNLEDNING

Dette høringsnotatet inneholder i hovedsak forslag til endringer i suppleringskatteloven og suppleringskatteforskriften. Endringene er særlig knyttet til administrativ veiledning fra Inclusive Framework (IF) offentliggjort 5. januar 2026 («januar 2026-veiledningen») og gjelder blant annet forslag til regulering av:

- forenklet effektiv skattesats Safe Harbour,
- forlengelse av land-for-land-rapportering Safe Harbour,
- substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour,
- sidestilt regelverk Safe Harbour, og
- øverste morselskap Safe Harbour.

Implementeringen av januar 2026-veiledningen foreslås gjennomført ved endringer i suppleringskatteloven og suppleringskatteforskriften. Forslaget til endringer i suppleringskatteloven går ut på å opprette et nytt kapittel 8 for regler om Safe Harbour der det gis særskilte forskriftshjemler for den enkelte Safe Harbour-regel. Den nærmere reguleringen av de enkelte Safe Harbour-reglene foreslås gjennomført gjennom endringer i suppleringskatteforskriften. Den nåværende forskriftshjemmelen i suppleringskatteloven § 5-7 foreslås opphevet. Som følge av opprettelsen av nytt kapittel 8 i suppleringskatteloven må enkelte henvisninger i skatteforvaltningsloven og skattebetalingsloven endres.

Videre foreslås en justering av overgangsperioden i midlertidig skattefordelingsregel Safe Harbour som følge av administrativ veiledning fra Inclusive Framework offentliggjort 18. mai 2026 («mai 2026-veiledningen»).

I tillegg foreslås det enkelte andre tekniske eller redaksjonelle endringer i suppleringskatteloven og suppleringskatteforskriften.

De foreslåtte endringene består for en stor del av forenklinger og vil redusere de administrative byrdene knyttet til suppleringskattereglene.

Etter departementets vurdering foreligger det ikke tilstrekkelig tallgrunnlag for å beregne konkrete provenyanslag knyttet til de foreslåtte endringene i suppleringskatteloven på det nåværende tidspunkt.

Departementet viser til forslag til endringer i suppleringskatteloven og suppleringskatteforskriften, samt i skattebetalingsloven, skatteforvaltningsloven og skatteforvaltningsforskriften.

Endringene foreslås i hovedsak å tre i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2026, for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2025. Endringene knyttet til midlertidig skattefordelingsregel Safe Harbour foreslås å tre i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2025, for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2024.

Det foreslås at midlertidig skattefordelingsregel Safe Harbour oppheves 4. januar 2027 og at forskriftshjemmelen i suppleringskatteloven § 5-7 oppheves samme tidspunkt.

2 BAKGRUNN

Globalisering og digitalisering av økonomien har gitt nye utfordringer for landenes skattesystemer. Utviklingen har økt problemene knyttet til internasjonale skattetilpasninger og skadelig skattekonkurransen. I oktober 2021 oppnådde medlemslandene i IF politisk enighet om en global minimumsskatt, omtalt som pilar 2. Reglene skal sikre at store konsern skattlegges med en minimumssats på 15 prosent, uavhengig av hvor de driver sin aktivitet. Er den effektive skattesatsen beregnet etter disse reglene lavere enn 15 prosent, fastsettes suppleringskatt for å øke den effektive skattesatsen til 15 prosent.

Regelverket om global minimumsskatt består av modellregler, kommentarer og administrative veiledninger. Modellreglene ble ferdigstilt og offentliggjort i desember

2021. I tiden etter har IF arbeidet med utfyllende innhold, presiseringer og eksempler mv. De er nedfelt i kommentarene til modellreglene og administrative veiledninger som supplerer og videreutvikler modellreglene og kommentarene. I tillegg har IF vedtatt og offentliggjort GloBE Information Return (GIR) med veiledning til utfylling av meldingen.

Modellregelverket bygger på en «common approach». Dette innebærer at jurisdiksjonene selv velger om de vil innføre reglene. Dersom de velger å innføre reglene, må de innføres og praktiseres i samsvar med modellregelverket. De norske reglene må derfor materielt sett tilsvare modellregelverket.

Modellreglene består av to beskatningsregler som skal virke sammen for å sikre en beskatning med minst 15 prosent. Den *primære* regelen er skatteinkluderingsregelen (Income Inclusion Rule (IIR)). Den innebærer at morselskaper blir skattepliktige for underbeskattet inntekt som beregnes for deres datterselskaper i hvert land de opererer. Som underbeskattet inntekt regnes inntekt som skattlegges med mindre enn 15 prosent. Skatten morselskapet ilegges, kalles suppleringskatt (Top-Up Tax). Den *sekundære* regelen er skattefordelingsregelen (Undertaxed Profits Rule (UTPR)). Den fungerer som en sikringsmekanisme. Den fanger opp underbeskattet inntekt i konsernet i tilfeller som ikke dekkes av skatteinkluderingsregelen. Dette kan f.eks. være fordi morselskap i konsernet er lokalisert i et land som ikke har innført en skatteinkluderingsregel. I tillegg til de to nevnte beskatningsreglene kan landene innføre en såkalt nasjonal suppleringskatt (Qualified Domestic Minimum Top-up Tax (QDMTT)). Det vil si en suppleringskatt som ilegges konsernenhetene som er lokalisert i det aktuelle landet, på grunnlag av underbeskattet inntekt i disse konsernenhetene.

I Norge er skatteinkluderingsregelen og nasjonal suppleringskatt innført med virkning fra og med inntektsåret 2024. Skattefordelingsregelen er innført med virkning fra og med inntektsåret 2025. Reglene er innført i lov 12. januar 2024 nr. 1 om suppleringskatt

på underbeskattet inntekt i konsern (suppleringskatteloven). Det er gitt utfyllende forskriftsbestemmelser i forskrift 26. mars 2024 nr. 541 (suppleringskatteforskriften).

Arbeidet i IF med å utvikle modellregelverket pågår fortsatt. IF har offentliggjort administrative veiledninger i desember 2022, februar 2023, juli 2023, desember 2023, juni 2024 og januar 2025. Endringer som følge av disse veiledningene er innarbeidet i suppleringskatteloven og suppleringskatteforskriften. I mai 2025 offentliggjorde IF en konsolidert versjon av kommentarene til modellreglene, som tar opp i seg alle de nevnte administrative veiledningene.

I tillegg har IF offentliggjort nye administrative veiledninger 5. januar 2026 («januar 2026-veiledningen») og 18. mai 2026 («mai 2026-veiledningen»). Dette høringsnotatet inneholder forslag til endringer basert på disse veiledningene.

Av Prop. 29 LS (2023–2024) punkt 3.3 fremgår det at: «[d]epartementet har som mål at suppleringskatteloven også fremover skal gi et oppdatert og korrekt bilde av de materielle reglene, slik at det ikke blir motstrid mellom det norske regelverket og modellregelverket. Det må forventes en rettsutvikling på dette området etter hvert som nye avklaringsbehov og problemstillinger kommer til. Det kan også bli aktuelt med nye administrative veiledninger i tiden fremover. Departementet vil følge med på utviklingen og arbeide for at regelverket holdes oppdatert gjennom lov- og forskriftsendringer.»

For å oppnå ensartede regler i alle land som innfører global minimumsskatt, er landene forpliktet til å gjennomføre eventuelle endringer så snart som mulig, for å bringe sin nasjonale lovgivning i samsvar med etterfølgende administrativ veiledning.

Endringene som foreslås i dette høringsnotatet, er et ledd i arbeidet med å nå målet om at suppleringskatteloven og suppleringskatteforskriften skal gi et oppdatert og korrekt bilde av modellregelverket.

3 ADMINISTRATIV VEILEDNING AV 5. JANUAR 2026

Den administrative veiledningen av 5. januar 2026 gjelder i sin helhet Safe Harbour-regler. Safe Harbour reguleres av modellreglene artikkel 8.2 samt etterfølgende administrative veiledninger som er inntatt som Annex A i konsolidert versjon av kommentarene til modellreglene. I det norske regelverket er Safe Harbour-reglene i dag regulert i forskriftsbestemmelser til suppleringskatteloven § 5-7. Departementet viser til omtale av Safe-Harbour-regler i Prop. 29 LS (2023–2024) punkt 9.4.4 og 12.5.

Safe Harbour-regler var opprinnelig ment som forenklinger for konsern i jurisdiksjoner der det er liten risiko for suppleringskatt. Forenklingene består typisk i at det på bestemte vilkår gis adgang til forenklete beregninger og at rapporteringsbyrden i melding for suppleringskatt (GloBE Information Return) er forenklet. Safe Harbour-regler bidrar til å redusere administrasjons- og etterlevelseskostnader både for omfattede konsern og skattemyndighetene. Det er konsernet selv som velger om konsernet vil benytte seg av Safe Harbour-regler, og det er et valg som gjøres årlig. Suppleringskatteforskriften har i dag bestemmelser om fire Safe Harbour-regler:

- kvalifisert nasjonal suppleringskatt Safe Harbour, se suppleringskatteforskriften § 5-7-10,
- forenklet beregningsmetode Safe Harbour, se suppleringskatteforskriften §§ 5-7-20 til 5-7-21,
- midlertidige Safe Harbour-regler knyttet til land-for-land-rapportering, se suppleringskatteforskriften §§ 5-7-30 til 5-7-38, og
- midlertidig skattefordelingsregel Safe Harbour, se suppleringskatteforskriften § 5-7-40.

Kvalifisert nasjonal suppleringskatt Safe Harbour og forenklet beregningsmetode Safe Harbour inneholder ingen tidsbegrensning. Safe-Harbour-regler knyttet til land-for-land-rapportering og skattefordelingsregel Safe Harbour er regler som gjelder i en overgangsperiode. Overgangsperioden er ulik for de to reglene, se nærmere omtale nedenfor.

Januar 2026-veiledningen introduserer fire nye Safe Harbour-regler:

- forenklet effektiv skattesats Safe Harbour,
- substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour,
- sidestilt regelverk Safe Harbour, og
- øverste morselskap Safe Harbour.

Disse fire nye Safe-Harbour-reglene har ingen tidsbegrensing. Inclusive Framework har imidlertid lagt opp til at det skal gjennomføres en evaluering av de nye Safe Harbour-reglene innen 2029 for å avdekke eventuelle risikoer de måtte innebære knyttet til overskuddsflytting og uthuling av skattefundamentet, og for å sikre like konkurransevilkår.

Januar 2026-veiledningen er resultatet av forhandlinger om endringer i modellregelverket basert på USAs krav knyttet til beskatningen av amerikanske konsern. Trump-administrasjonen kunngjorde i januar 2025 at USA ikke kommer til å innføre modellregelverket om global minimumsskatt, og varslet gjengjeldelsestiltak overfor land som har innført skattefordelingsregelen. Etter at G7-landene i juni 2025 kom til en felles forståelse om å sidestille deler av den amerikanske skattelovgivningen og den globale minimumsskatten, ble lovforslaget om gjengjeldelsestiltak trukket tilbake. I etterkant av kunngjøringen fra G7-landene, forhandlet Inclusive Framework frem den omforente løsningen som ble offentliggjort i form av administrativ veiledning 5. januar 2026.

I kapitlene 6-8 nedenfor skisseres hovedinnholdet i de nye Safe Harbour-reglene. Departementets forslag til regulering av disse i suppleringskatteloven og supplerings-skatteforskriften er ment å samsvare med innholdet i januar 2026-veiledningen. Dette er i tråd med forpliktelsen alle land som har innført reglene om global minimumsskatt har til å gjennomføre endringer så snart som mulig, for å bringe sin nasjonale lovgivning i samsvar med etterfølgende administrativ veiledning.

4 LOVFORANKRING AV SAFE HARBOUR-BESTEMMELSER

Da lovforslaget om innføring av suppleringskatt i Norge ble fremmet for Stortinget høsten 2023 hadde Inclusive Framework publisert fire administrative veiledninger om Safe Harbour-regler. Disse er regulert i suppleringskatteforskriften.

Suppleringskatteloven inneholder kun en forskriftshjemmel, jf. § 5-7.

De fire nye Safe Harbour-reglene som foreslås innført i dette høringsnotatet har ulike karakter, omfang og betydning. Videre har Inclusive Framework varslet at de arbeider med sikte på å innføre ytterligere Safe Harbour-regler. Med bakgrunn i at Safe Harbour-reglene etter hvert har fått større omfang og betydning, foreslår departementet å regulere Safe Harbour-regler i et eget kapittel i suppleringskatteloven. Etter departementets vurdering vil dette tydeligere forankre regelverket i Stortinget og bidra til at bestemmelsene blir mer oversiktlige og tilgjengelige for brukerne. Departementet viser til forslag om å oppheve suppleringskatteloven § 5-7, og forslag til bestemmelser i et nytt kapittel 8, herunder en generell bestemmelse om Safe Harbour-regler i forslag til ny § 8-1. I stedet for den nåværende generelle fullmaktsbestemmelsen i § 5-7, foreslår departementet nye lovbestemmelser som gir departementet fullmakt til å fastsette forskrift til utfylling og gjennomføring av de ulike Safe Harbour-reglene som er godkjent av Inclusive Framework. Det vises til forslag til nye §§ 8-10 til 8-15 og § 8-20.

Departementet viser videre til forslag til omstrukturering av suppleringskatteforskriften. Forslaget innebærer at:

- kvalifisert nasjonal suppleringskatt Safe Harbour, nåværende suppleringskatteskriften § 5-7-10, blir ny § 8-11-1,
- forenklet beregningsmetode Safe Harbour, nåværende suppleringskatteforskriften §§ 5-7-20 og 5-7-21, blir nye §§ 8-15-1 og 8-15-2, og
- midlertidige Safe Harbour-regler knyttet til land-for-land-rapportering, nåværende suppleringskatteforskriften §§ 5-7-30 til 5-7-38, blir nye §§ 8-20-1 til 8-20-9 og endrer tittel til land-for-land-rapportering Safe Harbour.

Det vises videre til forslag til suppleringskatteloven § 1-1 nytt åttende ledd, der det fremgår at Safe Harbour-regler er gitt i lovens kapittel 8. Som følge av forslaget blir nåværende åttende og niende ledd, niende og nytt tiende ledd.

I tillegg må henvisninger i flere bestemmelser i suppleringskatteloven som i dag henviser til kapittel 5 endres slik at henvisningene også omfatter kapittel 8. Det vises til forslag til endringer i suppleringskatteloven § 5-6 første ledd første punktum, § 5-6 andre ledd første punktum og § 6-3 første ledd første punktum.

Det er særskilte saksbehandlingsregler for bruk av Safe Harbour-regler i modellreglene artikkel 8.2.2. Skattemyndighetene i en jurisdiksjon kan innen 36 måneder bestride konsernets rett til å bruke Safe Harbour-regler. Det gjøres gjennom et forhåndsvarsel, hvor de faktiske forholdene og omstendighetene som ligger til grunn for å bestride retten, angis. Den opplysningspliktige skal innen seks måneder uttale seg om disse forholdene, jf. skatteforvaltningsloven § 5-6 første ledd tredje punktum. Videre regulerer skatteforvaltningsloven § 12-6 første ledd femte punktum fristen for å bestride bruk av Safe Harbour-regler. Bestemmelsene viser til Safe Harbour-regler gitt i medhold av suppleringskatteloven § 5-7. Departementet foreslår at bestemmelsene i stedet henviser til Safe Harbour-regler gitt i medhold av suppleringskatteloven kapittel 8.

Det vises til forslag til endring av skatteforvaltningsloven § 5-6 første ledd tredje punktum og § 12-6 første ledd femte punktum. En tilsvarende endring av henvisning foreslås videre i skatteforvaltningsforskriften § 8-14-2 tredje ledd. I tillegg foreslår departementet en tilsvarende endring i skattebetalingsloven § 10-53 fjerde ledd.

5 FORLENGELSE AV LAND-FOR-LAND-RAPPORTERING SAFE HARBOUR

Land-for-land-rapportering Safe Harbour (Transitional CbCR Safe Harbour) gjelder for regnskapsår som begynner senest 31. desember 2026, men ikke for regnskapsår som

slutter etter 30. juni 2028. Det vises til suppleringskatteforskriften §§ 5-7-30 til 5-7-38, og omtale i Prop. 29 LS (2023–2024) punkt 9.4.4. I praksis er dette regler som konsernene kan benytte seg av i de første tre regnskapsårene etter at suppleringskatteregelverket trådte i kraft. Formålet med reglene er å redusere rapporterings- og etterlevelseskostnadene i de første årene ved at konsern i en viss utstrekning kan bygge på tall fra land-for-land-rapporten, og uten å måtte gjøre alle justeringer som følger av suppleringskatteloven kapittel 3 og 4. Imidlertid gjelder en begrensning der konsern ikke benytter eller kvalifiserer for Safe Harbour-reglene i en jurisdiksjon for det første regnskapsåret. I slike tilfeller mister konsernet adgangen til å benytte land-for-land-rapportering Safe Harbour for jurisdiksjonen de etterfølgende årene («once out, always out approach»).

Inclusive Framework har, som nevnt, besluttet en ny forenklet effektiv skattesats Safe Harbour, og jobber med å utvikle flere Safe Harbour-regler som er ment å erstatte land-for-land-rapportering Safe Harbour. For å sikre en smidig overgang, har Inclusive Framework i januar 2026-veiledningen forlenget tidsperioden det er mulig å benytte land-for-land-rapportering Safe Harbour med ett år. Forlengelsen innebærer at sistnevnte gjelder for regnskapsår som begynner senest 31. desember 2027, men ikke for regnskapsår som slutter etter 30. juni 2029. Overgangssatsen for regnskapsår som begynner i 2027 skal være den samme som for regnskapsår som begynner i 2026, det vil si 17 prosent.

Departementet viser til forslag til nye § 8-20-1 første ledd og tredje ledd bokstav c nr. 3 i forskrift til suppleringskatteloven.

6 FORENKLET EFFEKTIV SKATTESATS SAFE HARBOUR

For mange land vil kombinasjonen av selskapsskattesats og brede skattegrunnlag gi forventninger om at den effektive skattesatsen for et konserns virksomhet i landet er over minimumssatsen på 15 prosent. Dersom det kreves at konsernet foretar

fullstendige beregninger etter suppleringskattereglene i slike tilfeller, vil det innebære at konsernet pålegges administrative byrder i situasjoner hvor det er lav risiko for underbeskatning og dermed stor sjanse for at en beregning ikke ville medføre at det illegges suppleringskatt. Land-for-land-rapportering Safe Harbour letter administrasjonsbyrdene i slike tilfeller, men dette er kun midlertidige regler. I lys av dette har Inclusive Framework oppnådd enighet om en ny forenklet effektiv skattesats Safe Harbour (Simplified ETR Safe Harbour). Reglene inneholder mekanismer som skal motvirke at bruk av reglene gir utfall som er i strid med suppleringskattereglens formål.

Reglene om forenklet effektiv skattesats gir konsernet anledning til å vise, gjennom en test basert på en forenklet beregning av effektiv skattesats, at det er lav risiko for at konsernets virksomhet i den aktuelle jurisdiksjonen er underbeskattet. Dersom testen ikke består, må konsernet foreta suppleringskattberegninger i samsvar med de ordinære reglene i suppleringskatteloven. I fremstillingen nedenfor vil det ofte være behov for å sondre mellom beregningene etter reglene om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour og beregningene etter de ordinære beregningsreglene i suppleringskatteloven. For enkelhets skyld vil førstnevnte betegnes «forenklet beregning» og sistnevnte betegnes «fullstendig beregning».

Fullstendig beregning innebærer (etter omstendighetene) at det må gjøres en rekke justeringer i de regnskapsmessige utgangspunktene for å komme frem til størrelsene justert resultat og justert skatt, som inngår i beregningen av den effektive skattesatsen. Disse justeringene kan være administrativt krevende, og ved utformingen av reglene om forenklet effektiv skattesats har det av den grunn vært et mål å minimere antallet justeringer.

Enkelte justeringer er valgfrie. Disse skal bare gjøres dersom konsernet velger det. En valgregel kompliserer regelverket, men anses likevel som en forenkling for konsernet, da den gir konsernet anledning til å velge den enkleste løsningen i det konkrete tilfellet.

Reglene om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour inneholder av den grunn en rekke valgfrie regler.

I tillegg til færre obligatoriske justeringer og flere valgeregler, inneholder reglene om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour en forenkling ved at beregningene kan baseres på aggregerte tall fra konsernregnskapet, i stedet for summering av tall fra hver enkelt konsernenhets regnskap.

Generelle bestemmelser - § 8-10-1

Forenklet effektiv skattesats Safe Harbour innebærer at suppleringskatt etter skatteinkluderings- og skattefordelingsregelen, samt nasjonal suppleringskatt, settes til null dersom den forenklete effektive skattesatsen er minst 15 prosent. Forenklet effektiv skattesats utgjør forenklet skatt delt på forenklet resultat.

Under suppleringskatten beregnes effektiv skattesats som hovedregel på grunnlag av alle konsernenhetene som er lokalisert i en jurisdiksjon. Imidlertid er det i modellregelverket bestemmelser om at det i en del tilfeller skal gjøres en separat beregning av effektiv skattesats for visse konsernenheter, felleskontrollerte enheter og dens underenheter mv eller en gruppe slike. Dette fremgår blant annet av suppleringskatteloven §§ 5-2, 5-6 og 6-3. Som følge av dette skal det i slike tilfeller gjøres flere beregninger av effektiv skattesats i en og samme jurisdiksjon. Hvor enheter er lokalisert reguleres av suppleringskatteforskriften § 1-5-2.

Det fremgår av januar 2026-veiledningen at beregningen av forenklet effektiv skattesats skal gjøres for en såkalt testet jurisdiksjon. Begrepet «testet jurisdiksjon» brukes også i flere andre Safe Harbour-regler. Det fremgår av veiledningen at en testet jurisdiksjon består av én enkelt konsernenhet eller en gruppe konsernenheter, som det skal gjøres en egen beregning av effektiv skattesats for etter modellregelverket, se suppleringskatteloven §§ 5-2, 5-6, 6-3 og 7-4. Ettersom det av pedagogiske årsaker er bruk for en felles betegnelse for typen enheter som kan utgjøre en testet jurisdiksjon,

angir veiledningen at begrepet konsernenhet skal forstås slik at det også omfatter felleskontrollert virksomhet og dens underenheter.

Eksempler på typer enheter eller grupper av enheter som det skal gjøres en egen beregning av effektiv skattesats for etter suppleringskatteloven og som dermed utgjør egne testede jurisdiksjoner er:

- alle konsernenheter som ikke er nevnt i oppregningen nedenfor, og som er lokalisert i samme jurisdiksjon,
- felleskontrollert virksomhet og dens underenheter, jf. suppleringskatteloven § 6-3,
- konsernenheter som er del av et minoritetseid underkonsern som er lokalisert i samme jurisdiksjon, jf. suppleringskatteloven § 5-6 første ledd,
- en minoritetseid konsernenhet som ikke er del av et minoritetseid underkonsern, jf. suppleringskatteloven § 5-6 andre ledd, og
- visse investeringsenheter og forsikringsinvesteringsenheter, jf. suppleringskatteloven § 5-2 tredje ledd og § 7-4.

Hver statsløs konsernenhet behandles som en separat konsernenhet i en egen jurisdiksjon, jf. suppleringskatteloven § 5-2 fjerde ledd.

Dersom et konsern for eksempel i jurisdiksjon A har ti konsernenheter (som ikke er minoritetseide konsernenheter eller investeringsenheter), tre enheter som tilhører ett felleskontrollert konsern, to enheter som tilhører et annet felleskontrollert konsern og en minoritetseid konsernenhet som ikke er del av et minoritetseid underkonsern, utgjør dette fire testede jurisdiksjoner: én for de ti konsernenhetene, én for hver av de felleskontrollerte konsernene og én for den minoritetseide konsernenheten som ikke er del av et minoritetseid underkonsern.

Ettersom flere Safe Harbour-regler benytter begrepet «testet jurisdiksjon», foreslår departementet at definisjonen plasseres under de generelle definisjonsbestemmelsene i

forskriftens kapittel 1. Det vises til forslag til suppleringskatteforskriften § 1-5-1 første ledd ny bokstav u.

Det fremgår av januar 2026-veiledningen at en rapporterende konsernenhet kan gjøre et ettårsvalg om at visse konsernenheter, og investeringsenheter og forsikringsinvesteringsenheter som er lokalisert i samme jurisdiksjon, og som er berettiget til å velge forenklet effektiv skattesats Safe Harbour etter forslaget til ny § 8-10-18, skal anses å inngå i samme testede jurisdiksjon for forenklet effektiv skattesats Safe Harbour. Dette ettårsvalget kan gjøres for konsernenheter som ikke er minoritetseide konsernenheter, og investeringsenheter og forsikringsinvesteringsenheter som er lokalisert i samme jurisdiksjon etter suppleringskatteforskriften § 1-5-2 og berettiget til å velge forenklet effektiv skattesats Safe Harbour etter forslaget til ny § 8-10-18. Det er i tillegg et krav at investeringsenheten og forsikringsinvesteringsenheten selv og alle dens eiere er lokalisert i samme jurisdiksjon, og at ingen av eierne har gjort et valg etter suppleringskatteloven § 7-5 eller § 7-6.

En forenkling ved reglene om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour er at beregningen av den effektive skattesatsen kan baseres på aggregerte regnskapstall. Det innebærer at konsernet i stedet for å først beregne tall for hver enkelt konsernenhet og deretter legge dem sammen, kan bruke aggregerte tall for en testet jurisdiksjon fra konsernregnskapet. Dette gjelder i den grad konsernets system for innhenting av data gir konsernet mulighet til å fordele resultat og skatt til testede jurisdiksjoner slik at det oppnår det samme utfallet som ved beregning etter prinsippene i suppleringskatteforskriften § 1-5-1 andre ledd bokstav i og suppleringskatteloven § 3-1 andre ledd.

Konsernet skal likevel bruke lokalt regnskapsspråk til beregning av forenklet effektiv skattesats, dersom det følger av jurisdiksjonens regler om nasjonal suppleringskatt at lokalt regnskapsspråk skal brukes. Dersom en jurisdiksjon tillater det, kan konsernet

likevel velge å bruke et annet autorisert regnskapsspråk. Dersom konsernet velger å bruke regnskapsspråket som er brukt i konsernregnskapet, må den velge det for alle jurisdiksjonene som tillater det og bruke det til alle beregningene av forenklet effektiv skattesats. Det gjelder likevel ikke i testede jurisdiksjoner der det i medhold av suppleringskatteloven § 3-1 andre ledd er brukt et annet regnskapsspråk enn det som brukes i konsernregnskapet. Valget må opprettholdes senere år.

Forenklet resultat - § 8-10-2

Forenklet effektiv skattesats beregnes ved å dele forenklet skatt på forenklet resultat (multiplisert med 100). Forenklet resultat er derfor en sentral størrelse i reglene om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour. Enkelt sagt er beregningen av forenklet resultat en forenklet versjon av beregningen av justert resultat etter suppleringskatteloven kapittel 3.

Utgangspunktet for beregningen av forenklet resultat er den testede jurisdiksjonens resultat før skatt. Fra dette utgangspunktet skal det gjøres enkelte justeringer. Det fins fire typer slike justeringer:

- obligatoriske justeringer,
- bransjejusteringer,
- betingede justeringer, og
- valgfrie justeringer.

Disse foreslås regulert i hver sin paragraf og beskrives nedenfor.

Den testede jurisdiksjonens resultat før skatt utgjør aggregert regnskapsmessig resultat for konsernenhetene i den testede jurisdiksjonen tillagt den testede jurisdiksjonens skattekostnad. Den testede jurisdiksjonens skattekostnad skal likevel ikke tillegges, så langt den består av utsatt skatt som er bokført på konsolidert nivå. Dersom konsernet har gjort et ettårsvalg etter ny § 8-10-10 første ledd bokstav a, om å ta med omfattet skatt som er ført som kostnad i resultatet før skatt, jf.

suppleringskatteloven § 4-1 andre ledd bokstav d og § 3-4 fjerde ledd, så skal beløpet som valget er gjort for, også legges til.

Den testede jurisdiksjonens skattekostnad er beskrevet nedenfor, i tilknytning til forslag til ny § 8-10-7.

Obligatoriske justeringer av den testede jurisdiksjonens resultat før skatt - § 8-10-3

Det er tre obligatoriske justeringer som skal gjøres av den testede jurisdiksjonens resultat før skatt. Disse gjelder fritatt utbytte, fritatt egenkapitalgevinst eller -tap og ikke anerkjente kostnader. Justeringene for fritatt utbytte og for fritatt egenkapitalgevinst eller -tap er fastsatt i suppleringskatteloven § 3-2 første ledd henholdsvis bokstav b og c. Justeringen for ikke anerkjente kostnader har en annen rekkevidde under forenklet beregning av effektiv skattesats enn under en fullstendig beregning. Ikke anerkjente kostnader består av ulovlige betalinger samt bøter og gebyrer. Terskelen for å justere for bøter og gebyrer skal likevel være 250 000 euro under forenklet effektiv skattesats Safe Harbour, mens den kun er 50 000 euro under en fullstendig beregning.

Bransjejusteringer av den testede jurisdiksjonens resultat før skatt - § 8-10-4

Bransjejusteringene er justeringer som kun er aktuelle for visse bransjer. Bransjene er bank og forsikring samt internasjonal skipsfart og tilknyttet virksomhet. De spesifikke justeringene for disse bransjene er av teknisk karakter og er beskrevet i forslaget til forskriftsbestemmelser. Departementet viser til forslag til suppleringskatteforskriften ny § 8-10-4.

Betingede justeringer av den testede jurisdiksjonens resultat før skatt - § 8-10-5

Betingede justeringer er justeringer som kun skal gjøres under visse omstendigheter eller dersom visse vilkår er oppfylt.

Det følger av veiledningen at det skal justeres for gevinst eller tap i henhold til en verdireguleringsmodell, jf. suppleringskatteloven § 3-2 første ledd bokstav d. I Prop. 29

LS (2023–2024) er det under punkt 7.4.2 uttalt: «Det regnskapsmessige resultatet skal også korrigeres for verdiendring på eiendeler innen kategorien eiendom, anlegg og utstyr som er ført etter verdireguleringsmetoden i regnskapet, forutsatt at verdiendringen er ført som andre inntekter og kostnader. Etter verdireguleringsmodellen føres verdistigning på eiendom, anlegg og utstyr generelt som andre inntekter og kostnader, og ikke gjennom resultatregnskapet. Verdinedgang føres ofte via resultatregnskapet, og avskrivninger beregnes av den regulerte verdien. Korreksjonen for gevinst eller tap etter verdireguleringsmodellen gjør at både positive og negative verdiendringer blir tatt med ved beregningen av justert resultat.»

Det følger også av veiledningen at det skal justeres for feil i tidligere periode og endring av regnskapsprinsipp, jf. suppleringskatteloven § 3-2 første ledd bokstav h. I Prop. 29 LS (2023–2024) er det under punkt 7.4.2 uttalt: «Dersom det blir gjort korreksjoner av feil som påvirket beregningen av justert resultat for et tidligere år, skal resultatet for det året feilen korrigeres, justeres. Dersom korreksjonen medfører en reduksjon av omfattede skatter på minst 1 million euro, skal effektiv skattesats og suppleringskatt for det tidligere året beregnes på ny. Det vises til modellreglene artikkel 4.6.1, som foreslås regulert i forskrift, og lovforslaget § 5-4 første ledd, jf. modellreglene artikkel 5.4.1.

Resultatet skal også korrigeres for endring i inngående egenkapital som skyldes endring av regnskapsprinsipp eller regnskapspraksis.»

Det betingede elementet ved de to nevnte justeringene under forenklet effektiv skattesats Safe Harbour er at justeringene ikke skal gjøres dersom inntekten er skattlagt med minst 15 prosent, og relaterte skatter er ført mot egenkapital eller som andre inntekter og kostnader. Er den relaterte skatten en utsatt skatteforpliktelse, må denne være unntatt fra tilbakeføringsplikt, jf. suppleringskatteloven § 4-2 åttende ledd, for at justeringen skal unnlates.

Dersom det er foretatt en fusjons- eller oppkjøpstransaksjon, gjelder det særlige justeringsregler. Dersom visse vilkår er oppfylt, kan konsernet velge en «forenkling for fusjon og oppkjøp». Denne innebærer blant annet at effekten av nye eller endrede balanseverdier på den testede jurisdiksjonens resultat før skatt ikke skal justeres ut. For mer informasjon om dette, vises til forslag til suppleringskatteforskriften ny § 8-10-5 andre ledd.

Valgfrie justeringer av den testede jurisdiksjonens resultat før skatt - § 8-10-6

Under modellregelverket er det en rekke justeringer som er valgfrie i den forstand at konsernet kan velge om det vil gjøre justeringen eller ikke.

Valgene er enten ettårsvalg eller femårsvalg. Med ettårsvalg menes et valg som bare gjelder for det enkelte regnskapsåret som valget er gjort for. Femårsvalg er definert i suppleringskatteforskriften § 1-5-1 tredje ledd bokstav t. Definisjonen lyder:

«et valg gjort av en rapporterende konsernenhet for et regnskapsår (valgåret) som ikke kan oppheves for valgåret eller de fire etterfølgende regnskapsårene, og som gjelder inntil det blir opphevet. Oppheves valget etter utløpet av disse fem årene, kan det ikke gjøres et nytt femårsvalg for de første fire årene etter opphevelsesåret.»

Det følger av veiledningen om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour at konsernet kan gjøre ethvert valg som fremgår av suppleringskatteloven kapittel 3 om beregning av konsernenhetens inntekt.

Veiledningen slår fast at forenklingen for uvesentlige konsernheter, kan benyttes under forenklet effektiv skattesats Safe Harbour. Den slår også fast at konsernet kan gjøre et femårsvalg om å ikke justere for asymmetrisk behandling av gevinst eller tap på utenlandsk valuta og avsatt pensjonskostnad eller -inntekt, jf. henholdsvis suppleringskatteloven § 3-2 første ledd bokstav e og i. Det ligger implisitt i denne valgmuligheten at de to nevnte justeringene i utgangspunktet er obligatoriske

justeringer under beregningen av forenklet effektiv skattesats, selv om de ikke er oppført under de obligatoriske justeringene.

Forenklet skatt - § 8-10-7

På linje med forenklet resultat er forenklet skatt en sentral størrelse i reglene om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour. Enkelt sagt er beregningen av forenklet skatt en forenklet versjon av beregningen av justert skatt etter suppleringskatteloven kapittel 4.

Utgangspunktet for beregningen av forenklet skatt er den testede jurisdiksjonens skattekostnad. Den testede jurisdiksjonens skattekostnad utgjør summen av betalbar og utsatt skatt i det aggregerte regnskapsmessige resultatet til konsernenhetene som er lokalisert i den testede jurisdiksjonen, tillagt enhver utsatt skatt som er bokført på konsolidert nivå og som gjelder disse konsernenhetene.

Fra dette utgangspunktet skal det gjøres enkelte justeringer. Det er tre typer slike justeringer:

- obligatoriske justeringer
- forenklet justering for negativ skatt
- valgfrie justeringer

De tre typene justeringer foreslås regulert i hver sin paragraf og beskrives nedenfor.

Obligatoriske justeringer av den testede jurisdiksjonens skattekostnad - § 8-10-8

Det er åtte obligatoriske justeringer. Disse gjelder:

- a. betalbar og utsatt skatt, som ikke er en omfattet skatt,
- b. betalbar skatt og utsatt skatt som gjelder skattefradrag og refusjoner,
- c. betalbar skatt og utsatt skatt knyttet til inntekt som er unntatt fra beregningen av forenklet resultat,
- d. skatt som gjelder en usikker skatteposisjon mv.,

- e. en uvesentlig reduksjon av omfattede skatter
- f. skatt som ikke forventes å bli betalt innen tre år etter utløpet av regnskapsåret,
- g. ikke anerkjent avsetning, og
- h. visse typer utsatt skatt.

Det er enkelte valgeregler i suppleringskatteloven kapittel 4 som ikke er aktuelle under forenklet effektiv skattesats Safe Harbour fordi valgene er gjort til obligatoriske regler der. Dette gjelder valg om ukrevd avsetning, valg for uvesentlig reduksjon av omfattede skatter og valg om å ikke fordele utsatt skatt mellom konsernenheter. De nærmere justeringene for utsatt skatt fremgår av forslag til ny § 8-10-8 første ledd bokstav h.

På samme måte som under en fullstendig beregning, skal den utsatte skattekostnaden som inngår i forenklet skatt, omregnes med en sats på 15 prosent, dersom det var benyttet en høyere sats. Dersom konsernets virksomhet i den testede jurisdiksjonen er gjenstand for flere omfattede skatter med ulike satser og grunnlag, skal omregning skje ved bruk av en metode som er i samsvar med prinsippene for omregning av utsatt skatt i suppleringskatteloven. Det vises til forslag til ny § 8-10-8 andre ledd.

Forenklet justering for negativ skatt i år med forenklet underskudd - § 8-10-9

Det følger av veiledningen som er foreslått regulert i ny § 8-10-7, at utsatt skatt tas med i beregningen av den testede jurisdiksjonens skattekostnad. Dette er på linje med det som gjelder under en fullstendig beregning. I år med underskudd genereres det en utsatt skattefordel som reflekterer retten til skattemessig fremføring av underskuddet. I senere år med skattemessig overskudd vil bruken av fremført underskudd medføre at den utsatte skattefordelen reduseres. Den bevegelsen i utsatt skatt som reduksjonen innebærer, utgjør en skattekostnad som konsernet kan medregne i forenklet skatt for det senere året. Dette innebærer at jo høyere fremførbart underskudd som oppstår et år, jo større potensiale er det for utsatt skattekostnad senere år. For å hindre at det genereres store utsatte skattefordeler på bakgrunn av permanente forskjeller, har suppleringskattereglene en regel som begrenser opparbeidelsen av utsatt skattefordel

ved underskudd til 15 prosent av justert underskudd. Under en fullstendig beregning gjøres dette teknisk sett ved at det etableres en overskytende negativ skattekostnad til fremføring, jf. suppleringskatteloven § 4-1 femte ledd tredje punktum flg. Veiledningen gir anvisning på en tilsvarende regel for beregning av forenklet skatt. Denne regelen foreslås regulert i ny § 8-10-9 første ledd.

Det følger av forslaget til første ledd at dersom det er beregnet forenklet underskudd, og forenklet skatt er negativ og lavere enn 15 prosent av det forenklede underskuddet, skal det beregnes en forenklet justering for negativ skatt. Justeringen skal utgjøre differansen mellom forenklet skatt og 15 prosent av forenklet underskudd. Justeringen skal fremføres og tas med i forenklet skatt eller justert skatt (dersom forenklet effektiv skattesats Safe Harbour ikke benyttes) på samme måte som overskytende negativ skattekostnad etter suppleringskatteloven § 4-1 femte ledd tredje punktum flg.

I en overgangsperiode har konsernet anledning til å velge en annen metode for å justere for negativ skatt; en justering for utsatt skattefordel for underskuddsår. Med «overgangsperiode» menes her en femårsperiode som begynner med overgangsåret. Justeringen for utsatt skattefordel for underskuddsår utgjør summen av:

- den delen av den utsatte skattefordelen som er reflektert i samlet regnskapsmessig skattekostnad og som er knyttet til permanente forskjeller, med visse potensielle justeringer, omregnet med en sats på 15 prosent, og
- den delen av utsatte skatteforpliktelser knyttet til forretningsverdi og andre immaterielle eiendeler med en ubestemt levetid, som er påløpt i løpet av regnskapsåret, omregnet med en sats på 15 prosent.

Denne justeringen skal fremføres og behandles på samme måte som forenklet justering for negativ skatt.

Et konsern anses å ha negativ skatt for et regnskapsår når den testede jurisdiksjonens skattekostnad, medregnet justering etter ny § 8-10-8 første ledd bokstav h nr. 1 i

forslaget til nye forskriftsbestemmelser, er null eller et negativt beløp. Den nevnte justeringen gjelder effekten av en verdijustering eller en ikke-bokført utsatt skattefordel, jf. henholdsvis suppleringskatteloven § 4-2 femte ledd bokstav c og § 4-2 fjerde ledd.

Den alternative metoden kan bare velges dersom det var skattemessig underskudd, forenklet underskudd og netto negative skatter for jurisdiksjonen for hvert regnskapsår i overgangsperioden forut for det aktuelle regnskapsåret.

Veiledningen presiserer også at ved beregningen av forenklet effektiv skattesats skal det tas hensyn til eventuell overskytende negativ skattekostnad som er fremført fra tidligere år med fullstendig beregning. Det vises til forslag til ny § 8-10-9 tredje ledd.

Valgfrie justeringer av den testede jurisdiksjonens skattekostnad - § 8-10-10

Veiledningen nevner tre valg som konsernet kan gjøre ved beregningen av forenklet skatt:

- ta med omfattet skatt som er ført som kostnad i resultatet før skatt,
- ta med omfattet skatt som er knyttet til en post som er ført mot egenkapital og som er inkludert i forenklet resultat etter forslag til ny § 8-10-5 første ledd, og
- justere forenklet skatt og forenklet resultat for et kvalifisert refunderbart skattefradrag eller et omsettelig skattefradrag som er ført som en reduksjon av betalbar skatt, jf. suppleringskatteloven § 4-1 andre ledd bokstav d og § 3-2 fjerde ledd.

De tre valgene som er nevnt ovenfor, er ettårsvalg.

I tillegg presiserer veiledningen at substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour kan brukes under forenklet effektiv skattesats Safe Harbour. Det samme gjelder valg om justering på grunnlag av samlet underskudd etter suppleringskatteloven § 4-4.

Overgangsår - § 8-10-11

«Overgangsår» er et definert begrep under reglene om fullstendig beregning, jf. suppleringskatteforskriften § 1-5-1 andre ledd bokstav g. Der er overgangsåret «det første regnskapsåret konsernet omfattes av reglene om suppleringskatt i jurisdiksjonen. Anvender konsernet den midlertidige Safe Harbour-regelen knyttet til land-for-land-rapportering for jurisdiksjonen, vil overgangsåret likevel være det første regnskapsåret hvor denne regelen ikke lenger anvendes for jurisdiksjonen.»

Under en fullstendig beregning har overgangsåret betydning fordi det gjelder spesielle regler for beregning av utsatt skatt for overgangsåret, jf. suppleringskatteloven § 4-3.

Januar 2026-veiledningen fastslår at suppleringskatteloven § 4-3 om utsatt skatt i overgangsår gjelder ved beregning av forenklet effektiv skattesats, jf. forslaget til ny § 8-10-11 andre ledd.

Det følger imidlertid av veiledningen at «overgangsåret» skal ha en særegen betydning under reglene om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour. Utgangspunktet skal, riktignok, være det samme som under fullstendig beregning. Det vil si at overgangsåret i utgangspunktet skal være det første regnskapsåret konsernet ble omfattet av reglene om suppleringskatt for den testede jurisdiksjonen. Dersom konsernet, derimot, ikke har hatt et overgangsår etter suppleringskatteforskriften § 1-5-1 andre ledd for den testede jurisdiksjonen det første året den rapporterende konsernenheten velger forenklet effektiv skattesats Safe Harbour for den testede jurisdiksjonen, skal likevel dette året anses som overgangsåret.

Endringer etter årsslutt - § 8-10-12

Veiledningen regulerer behandlingen av tilfeller hvor resultatet eller skatten knyttet til en transaksjon justeres i et senere år enn det året transaksjonen fant sted («transaksjonsåret»). Den viser til at beregningen av forenklet effektiv skattesats ofte vil være basert på konsernregnskapet. Det ferdigstilles normalt før skatterapporteringen og innebærer bruk av estimater. Når de endelige beløpene er kjent, gjøres det

justeringer basert på disse. Justeringene gjøres gjerne i regnskapet for det påfølgende året. For å redusere antallet justeringer av tidligere års oppgaver, krever ikke reglene om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour at beregningen av forenklet effektiv skattesats for transaksjonsåret tas opp igjen når et estimat erstattes med et nøyaktig beløp. Det fremgår derfor av veiledningen at slike justeringer tas med i det året de bokføres.

Konsernet gis imidlertid anledning til å gjøre et femårsvalg om at nevnte justeringer likevel skal tas med i transaksjonsåret. Valget gjelder kun for justeringer som foretas innen tolv måneder etter utgangen av transaksjonsåret. Det gjelder endringer i omfattede skatter og resultat i alle jurisdiksjoner som konsernet har virksomhet i. Det gjelder ikke for endringer som skyldes justering av priser for konserninterne transaksjoner. Grunnen til dette er at disse endringene er gjenstand for særlig regulering, jf. forslaget til ny § 8-10-14.

Dersom en justering etter årsslutt består i at skatten settes ned, og justeringen skjer senere enn tolv måneder etter utgangen av transaksjonsåret, kan konsernet, på visse vilkår, unnlate å ta justeringen med i noe regnskapsår. Det gjelder bare dersom

- nedsettelsen ikke gjelder en reduksjon av forenklet resultat,
- nedsettelsen ville gi en lavere effektiv skattesats enn 15 prosent om den hadde blitt tatt med i bokføringsåret, og
- nedsettelsen ikke ville gitt en lavere effektiv skattesats (eventuelt forenklet effektiv skattesats) enn 15 prosent i transaksjonsåret om den hadde blitt tatt med der.

Fordeling av resultat og skatt mellom konsernenheter - § 8-10-13

Reglene om forenklet effektiv skattesats inneholder forenklete regler om fordeling av resultat og skatt mellom konsernenheter. Regelen om fordeling av resultat mellom hovedenhet og fast driftssted gjelder også under forenklet effektiv skattesats Safe Harbour. Det samme gjelder for reglene om fordeling av resultat fra enhet med

deltakerfastsetting. Omfattet skatt som er inkludert i regnskapet til en skattetransparent konsernenhet og som knytter seg til justert resultat som er fordelt til en referanseenhets i samsvar med suppleringskatteloven § 3-5 fjerde ledd, fordeles til den referanseenhets i samsvar med suppleringskatteforskriften § 4-1-3 andre ledd.

Under forenklet effektiv skattesats Safe Harbour skal det som regel ikke fordeles skatt fra konserneheteier til konsernenheten. Det innebærer for eksempel at det ikke skal fordeles skatt fra morselskap til kontrollert utenlandsk selskap. Tilsvarende skal det ikke fordeles skatt fra en hovedenhet til et fast driftssted. Denne typen skatt, som under en fullstendig beregning skulle ha vært fordelt, skal under forenklet beregning utelates fra alle testede jurisdiksjoner. Dette innebærer at skatten heller ikke skal medregnes hos konserneheteieren. Kildeskatt som en jurisdiksjon ilegger utdelinger fra en konsernenhet lokalisert i jurisdiksjonen, skal likevel ikke utelates.

Den rapporterende konsernenheten kan gjøre et femårsvalg om at skatten som er nevnt i avsnittet ovenfor, skal fordeles i samsvar med suppleringskatteforskriften § 4-1-3 første til sjette ledd. Valget gjelder for konsernet for alle omfattede skatter nevnt i § 4-1-3 første og tredje til femte ledd.

Dersom et fast driftssted har et underskudd, og visse andre vilkår er oppfylt, kan den rapporterende konsernenheten gjøre et valg om forenkling for fast driftssted. Valget er et ettårsvalg og foreslås regulert i suppleringskatteforskriften ny § 8-10-13 tredje til sjette samt åttende ledd. Forenklingen for fast driftssted innebærer blant annet at det faste driftstedets forenklete resultat i en viss utstrekning skal tas med i hovedenhetens forenklete resultat.

Dersom konsernet har gjort et femårsvalg om fordeling av skatt og samtidig har gjort et valg om forenkling for fast driftssted, skal likevel ikke skatt fordeles fra hovedenhet til fast driftssted, jf. forslag til ny § 8-10-13 åttende ledd.

Justering for konserninterne transaksjoner - § 8-10-14

Etter en fullstendig beregning skal transaksjoner mellom konsernenheter som er lokalisert i ulike land, som ikke er oppført med samme beløp i konsernenhetenes regnskaper, eller som ikke er i samsvar med armlengdeprinsippet, justeres slik at de inngår med samme beløp og er i samsvar med armlengdeprinsippet. Dette følger av suppleringskatteloven § 3-2 tredje ledd.

Justeringen som skal foretas etter suppleringskatteloven § 3-2 tredje ledd, skal også foretas under reglene om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour, med visse modifikasjoner. Det vises til forslag til ny § 8-10-14.

Er det for skatteformål brukt en armlengdepris som innebærer en justering av den prisen som er brukt i regnskapet, skal denne justeringen og tilknyttede justeringer i omfattede skatter tas med i den testede jurisdiksjonens resultat før skatt for det regnskapsåret justeringen ble bokført. Dette gjelder bare for transaksjoner mellom konsernenheter lokalisert i ulike testede jurisdiksjoner, når justeringen for skatteformål er foretatt innen tolv måneder etter utgangen av det aktuelle regnskapsåret. Er det gjort slike justeringer for skatteformål som nevnt ovenfor, men ingen korresponderende justering hos motparten, skal det gjøres tilsvarende justeringer i motpartens testede jurisdiksjon.

Løsningen som er beskrevet i avsnittet ovenfor skal også gjelde for salg eller annen overføring av eiendeler mellom konsernenheter som er lokalisert i samme testede jurisdiksjon, dersom utfallet er et tap. Dette foreslås regulert i ny § 8-10-14 fjerde ledd.

Den rapporterende konsernenheten kan gjøre et femårsvalg om at de nevnte justeringene i stedet skal tas med i transaksjonsåret. Valget gjelder for alle jurisdiksjonene som konsernet opererer i. Dette foreslås regulert i ny § 8-10-14 andre ledd.

Tilfeller hvor transaksjonen er bokført til kostpris i regnskapet, er regulert i forslag til ny § 8-10-14 tredje ledd.

Øverste morselskap mv. er en enhet med deltakerfastsetting eller er underlagt regler om fradrag for utbytte - § 8-10-15

Suppleringskatteloven § 7-1 regulerer tilfeller der det øverste morselskapet er en enhet med deltakerfastsetting. Eierne av det øverste morselskapet kan per definisjon ikke være konsernenheter. Det innebærer at det øverste morselskapets regnskapsmessige resultat ikke skal fordeles til andelseierne, men til selskapet selv, jf.

suppleringskatteloven § 3-5 femte ledd. Skatten skal imidlertid ikke fordeles til selskapet, ettersom fordeling av skatt kun skjer mellom konsernenheter. For enheter med deltakerfastsetting som er øverste morselskap i konsernet, vil beregning av justert resultat og justert skatt etter de generelle reglene dermed ofte resultere i en lav effektiv skattesats. For å avhjelpe en slik situasjon, fastsetter suppleringskatteloven § 7-1 at justert resultat, på visse vilkår, kan reduseres i slike tilfeller. Vilkårene er knyttet til den enkelte andelseieren, og reduksjonen av det øverste morselskapets justerte resultat må vurderes konkret for hver andelseier og gjøres pro rata.

Suppleringskatteloven § 7-2 regulerer tilfeller der det øverste morselskapet er underlagt regler om fradrag for utbytte. På en lignende måte som etter § 7-1, kan øverste morselskap som er underlagt regler om fradrag for utbytte, på visse vilkår, redusere justert resultat i den utstrekning skatten på overskuddet er dekket av en aksjonær. Vilkårene er i hovedsak like de som gjelder når det øverste morselskapet er en enhet med deltakerfastsetting. Det følger av henholdsvis § 7-1 tredje ledd og § 7-2 andre ledd at når justert resultat reduseres i samsvar med bestemmelsene, skal omfattede skatter reduseres forholdsmessig.

Det fremgår av veiledningen om effektiv skattesats Safe Harbour at for øverste morselskap som er en enhet med deltakerfastsetting, og for fast driftssted som beskrevet i suppleringskatteloven § 7-1 fjerde ledd, skal forenklet resultat og forenklet

skatt reduseres i samsvar med prinsippene i suppleringskatteloven § 7-1. For et øverste morselskap som er underlagt regler om fradrag for utbytte, og for eventuelle underliggende konsernheter i samme testede jurisdiksjon som er underlagt regler om fradrag for utbytte, skal forenklet resultat og forenklet skatt reduseres i samsvar med suppleringskatteloven § 7-2. Dette foreslås regulert i suppleringskatteforskriften nye § 8-10-15 første og andre ledd.

Det fremgår videre av veiledningen at, på visse vilkår, skal både forenklet resultat og forenklet skatt for enhetene nevnt i suppleringskatteloven § 7-1 eller § 7-2 settes til null. Dette gjelder når alle eierne er såkalte «kvalifiserte eiere». For enhetene nevnt i suppleringskatteloven § 7-2 stilles også vilkår om at hele resultatet må deles ut som fradragsberettiget utbytte. Hvilke eiere som er å anse som «kvalifiserte» i denne sammenhengen foreslås regulert i ny § 8-10-15 femte ledd ved referanse til suppleringskatteloven § 7-1 og § 7-2.

Suppleringskatten skal settes til null i den testede jurisdiksjonen dersom forenklet resultat og forenklet skatt skal anses å være null for alle enhetene der, eller dersom den effektive skattesatsen i den testede jurisdiksjonen er minst 15 prosent etter de ovenfor nevnte reduksjonene.

Skattetransparente enheter - § 8-10-16

Forenklet effektiv skattesats Safe Harbour inneholder også en forenkling for skattetransparente enheter som ikke er det øverste morselskapet i konsernet. Denne går ut på at dersom all den skattetransparente enhetens resultat og skatt er fordelt til fast driftssted og/eller referanseenheter, skal forenklet resultat og forenklet skatt for den transparente enheten anses å være null. Dersom forenklet resultat og skatt settes til null på denne måten for alle enhetene i den testede jurisdiksjonen, skal suppleringskatten i den testede jurisdiksjonen anses å være null. Veiledningen beskriver også en forenkling for visse investeringsenheter eller forsikringsinvesteringsenheter. Dersom en slik enhet anses som en skattetransparent

enhet for alle sine eiere som følge av et valg etter suppleringskatteloven § 7-5 eller etter definisjonen i suppleringskatteforskriften § 3-5-1 andre ledd, skal suppleringskatten for den enheten anses å være null for regnskapsåret.

Testede jurisdiksjoner som ikke kan ha effektiv skattesats Safe Harbour - § 8-10-17

Det er tre typer testede jurisdiksjoner som konsernet ikke kan velge forenklet effektiv skattesats Safe Harbour for. Dette gjelder for det første for statsløse konsernenheter, unntatt slike som er omfattet av forslaget til suppleringskatteforskriften ny § 8-10-16 første eller andre ledd. Som statsløse enheter anses særlig enheter med deltakerfastsetting, med mindre de er øverste morselskap eller er skattepliktige etter skatteinkluderingsregelen jf. suppleringskatteforskriften § 1-5-2 andre ledd, samt visse faste driftsteder, jf. suppleringskatteforskriften § 1-5-1 første ledd bokstav l nr. 4.

For det andre kan valget ikke gjøres for testede jurisdiksjoner som består av investeringsenheter og forsikringsinvesteringsenheter, men ikke slike enheter som nevnt i forslaget til suppleringskatteforskriften ny § 8-10-16 tredje ledd. For det tredje kan valget ikke gjøres for konsernenheter som den rapporterende konsernenheten har valgt å anvende regler om skatt ved utdeling etter suppleringskatteloven § 7-3 for, og hvor det er en utestående balanse på tilbakeføringskontoen for jurisdiksjonen ved begynnelsen av regnskapsåret.

Begrunnelsen for at effektiv skattesats Safe Harbour ikke gjelder for de nevnte typene testede jurisdiksjoner er at det anses usannsynlig at de vil kunne ha en forenklet effektiv skattesats på minst 15 prosent.

Det vises til forslag til ny § 8-10-17.

Kriterier for inntreden og gjeninntreden - § 8-10-18

Det gjelder visse vilkår for at et konsern skal kunne velge forenklet effektiv skattesats Safe Harbour for første gang («inntreden») for en testet jurisdiksjon. Dersom konsernet

etter å ha brukt forenklet effektiv skattesats Safe Harbour for ett eller flere regnskapsår, «trer ut» av Safe Harbour-regelen for et regnskapsår, stilles det visse vilkår for at konsernet senere skal kunne bruke forenklet effektiv skattesats Safe Harbour igjen («gjeninntreden») for den testede jurisdiksjonen.

Vilkåret for inntreden er at det ikke skal være beregnet suppleringskatt for den testede jurisdiksjonen i de 24 månedene forut for det aktuelle regnskapsåret. Det stilles her ikke særlige krav til bakgrunnen for at det ikke er beregnet suppleringskatt. Vilkåret vil for eksempel være oppfylt dersom det er benyttet en land-for-land-rapportering Safe Harbour eller dersom den aktuelle jurisdiksjonen ikke har innført suppleringskatteregler.

Vilkåret for gjeninntreden er at det ikke er beregnet suppleringskatt for den testede jurisdiksjonen for et regnskapsår som begynner innen 24 måneder regnet fra den første dagen i det regnskapsåret forenklet effektiv skattesats Safe Harbour ikke ble valgt for. Kravet om at det ikke skal ha blitt beregnet suppleringskatt, skal forstås slik at det ikke skal ha blitt beregnet suppleringskatt etter en fullstendig beregning eller etter bruk av en såkalt spesifisert Safe Harbour. Med spesifisert Safe Harbour menes her forenklet beregningsmetode Safe Harbour for uvesentlige konsernenheter, jf. gjeldende § 5-7-20 og § 5-7-21 i suppleringskatteforskriften. Det er også uttalt i veiledningen at begrepet i tillegg vil omfatte enhver Safe Harbour som Inclusive Framework blir enige om og som de kommer til at skal behandles som en spesifisert Safe Harbour under regelen om gjeninntreden. Vilkåret om at det ikke skal ha blitt beregnet suppleringskatt, er altså strengere ved gjeninntreden enn ved inntreden.

Beregning av etterberegnet suppleringskatt, jf. suppleringskatteloven § 5-4, vil ikke i seg selv medføre at det anses å ha blitt beregnet suppleringskatt i relasjon til vilkåret for gjeninntreden.

For gjeninntreden gjelder at dersom et konsern har benyttet adgangen til å anse visse konsernenheter og investeringsenheter og forsikringsinvesteringer lokalisert i samme jurisdiksjon, som én testet jurisdiksjon, jf. forslaget til ny § 8-10-1 tredje ledd, må alle de aktuelle enhetene oppfylle vilkåret om at det ikke skal ha blitt beregnet suppleringskatt.

Integritetsjusteringer - § 8-10-19

Det er visse sentrale prinsipper som det er avgjørende at konsernet overholder for å sikre reglens integritet. Forenklet effektiv skattesats Safe Harbour skal ikke være tilgjengelig for konsern som ikke gjør alle de justeringene som er nødvendige for å sikre at beregningene av forenklet resultat og forenklet skatt gir resultater som er konsistente med de resultatene som en fullstendig beregning ville ha gitt. Det følger derfor av veiledningen at den rapporterende konsernenheten må gjøre nødvendige justeringer i beregningene av forenklet resultat og forenklet skatt for å sikre at de forenklete beregningene gir utfall som er i samsvar med visse sentrale prinsipper.

Dette gjelder prinsipper om:

- a. sammenstilling,
- b. fullstendig fordeling,
- c. én kostnad og ett tap, og
- d. én skatt.

Veiledningen beskriver hvordan de ulike justeringene skal gjøres. Dersom konsernet ikke gjør de nødvendige justeringene, er konsekvensen at forenklet effektiv skattesats Safe Harbour ikke kan benyttes.

Sammenstillingsprinsippet går ut på at konsernintern inntekt tas med i samme regnskapsår og med samme beløp som den tilsvarende kostnaden. Er dette prinsippet ikke fulgt, skal konsernet justere den testede jurisdiksjonens resultat før skatt for den konsernenheten som tok med kostnaden, slik at kostnaden elimineres. Dersom prinsippet brytes utelukkende som følge av at en av partene bruker et lokalt

regnskapsspråk for forenklet skattesats Safe Harbour, skal prinsippet likevel anses som fulgt.

Etter *prinsippet om fullstendig fordeling* skal hele resultatet til konsernet fordeles til testede jurisdiksjoner. Det innebærer at det ikke skal være inntekt som ikke er fordelt til noen testet jurisdiksjon. Er prinsippet ikke fulgt, skal den rapporterende konsernenheten ta den ufordelte inntekten med i den rette jurisdiksjonen etter reglene om fullstendig beregning av effektiv skattesats i suppleringskatteloven.

Det følger av *prinsippet om én kostnad og ett tap* at kostnader og tap tas med bare én gang og kun i én testet jurisdiksjon. Er prinsippet om én kostnad og ett tap ikke fulgt, skal den rapporterende konsernenheten justere regnskapsmessig resultat før skatt for den testede jurisdiksjonen til enhver konsernenhet som har tatt med kostnaden, for å eliminere den.

Videre følger det av prinsippet om én skatt at skatter tas med bare én gang og kun i én jurisdiksjon. Er prinsippet om én skatt ikke fulgt, skal konsernet justere samlet regnskapsmessig skattekostnad for den testede jurisdiksjonen til enhver konsernenhet som har tatt med skattekostnaden, for å eliminere den.

Det følger også av veiledningen om integritetsjusteringer at et finansielt instrument som er utstedt av en konsernenhet til en annen konsernenhet i samme konsern, må klassifiseres likt som gjeld eller egenkapital i begge enheter basert på regnskapsspråket utstederen har brukt ved beregningen av sitt forenklete resultat.

Prinsippet om én kostnad og ett tap og prinsippet om én skatt gjelder ikke når kostnaden, tapet eller skatten omfattes av et valg om forenkling for fast driftssted.

Det vises til forslag til ny § 8-10-19.

7 SUBSTANSBASERT SKATTEINSENTIV SAFE HARBOUR

Et skatteinsentiv innebærer en form for gunstig skattemessig behandling som resulterer i at skatten blir lavere enn den ville ha blitt etter alminnelige skatteregler. I noen tilfeller kan et skatteinsentiv medføre at skatten blir negativ, og gå ut på at den negative skatten utbetales til skattyter i stedet for at den tas til fremføring (refunderbare skattefradrag).

Et skattefradrag er et fradrag som gjøres direkte i skatten, i motsetning til et inntektsfradrag, som gjøres i inntekten. Verdien av et inntektsfradrag tilsvarer fradragsbeløpet multiplisert med skattesatsen. I utgangspunktet reduserer skatteinsentiver omfattede skatter og resulterer i lavere effektiv skattesats.

Skatteinsentiver har dermed, i tråd med formålet med den globale minimumsskatten, potensiale til å medføre suppleringskatt.

Modellregelverket artikkel 3.2.4 har, fra før januar 2026-veiledningen ble publisert, særskilte regler for såkalte kvalifiserte refunderbare skattefradrag og omsettelige skattefradrag. Disse skal behandles som inntekt ved beregningen av justert resultat for en konsernenhet, jf. suppleringskatteloven § 3-2 fjerde ledd. Til gjengjeld skal skatten ikke reduseres. Behandlingen blir da som om konsernenheten hadde mottatt en inntekt eller et tilskudd og benyttet dette til å betale skatt. Januar 2026-veiledningen inneholder en ny Safe Harbour for bruk av substansbaserte skatteinsentiver (Substance-based Tax Incentive Safe Harbour).

Substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour – hovedregel - § 8-14-1

Substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour går ut på at et konsern kan sette suppleringskatten til null så langt årsaken til at det er beregnet suppleringskatt, er bruk av kvalifiserte skatteinsentiver. Det kan være andre årsaker til at det er beregnet suppleringskatt i en testet jurisdiksjon enn bruk av skatteinsentiver. For eksempel kan suppleringskatten skyldes at den generelle selskapsskattesatsen er lav. Bruk av

substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour vil av den grunn ikke nødvendigvis medføre at all suppleringskatt i den testede jurisdiksjonen blir satt til null.

Substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour reduserer suppleringskatten ved at et beløp tilsvarende verdien av det kvalifiserte skatteinsentivet legges til justert skatt, eventuelt forenklet skatt hvis konsernet benytter forenklet effektiv skattesats Safe Harbour. Dette skattetillegget kan imidlertid ikke overstige et beregnet substanstak.

Dersom et slikt tillegg i skatt ville ha redusert beregnet suppleringskatt, settes suppleringskatten ned med et beløp tilsvarende den reduksjonen, men ikke lengre ned enn til null. Beregningen av verdien av det kvalifiserte skatteinsentivet og substanstaket er beskrevet nedenfor.

Innretningen av reglene for behandlingen av skatteinsentiver forsøker å rendyrke regelverkets formål om å motvirke skadelig skattekonkurransse om profit (overskuddsflytting) uten å legge for mye begrensninger på landenes mulighet til å bruke skatteinsentiver til å tiltrekke seg kapital og arbeidskraft eller stimulere visse typer aktivitet (skattekonkurransse om substans). Derfor vil inntektsbaserte skatteinsentiver og andre ikke-kvalifiserte skatteinsentiver gi full reduksjon i den effektive skattesatsen, og dermed suppleringskatt om den faller under 15 prosent. Refunderbare skattefradrag og direkte støtteordninger som regnes med i nevneren i brøken for effektiv skattesats, vil kun ha en delvis effekt på effektiv skattesats, mens kvalifiserte substansbaserte skatteinsentiver vil tilbakeføres i telleren og effekten på effektiv skattesats vil elimineres.

Kvalifiserte skatteinsentiver - § 8-14-2

For at et skatteinsentiv skal anses som et kvalifisert skatteinsentiv, er det et krav at insentivet er allment tilgjengelig. Dette innebærer for eksempel at insentivet ikke kun kan omfatte konsern som er omfattet av suppleringskattereglene. Videre skal insentiver som ikke ville oppstått uavhengig av et myndighetsarrangement, ikke regnes

som kvalifisert skatteinsentiv. Begrepet «myndighetsarrangement» er definert i suppleringskatteforskriften § 4-3-1 åttende ledd, og betyr enhver avtale, avgjørelse, dekret, tilskudd eller lignende arrangement med offentlig myndighet.

Det er også et krav at skatteinsentivet reduserer forpliktelsen knyttet til skatt som anses som omfattet skatt etter suppleringskatteloven.

Kvalifiserte skatteinsentiver omfatter visse kostnadsbaserte skatteinsentiver og produksjonsbaserte skatteinsentiver. Inntektsbaserte insentiver omfattes ikke. Kostnadsbaserte skatteinsentiver er insentiver der skattereduksjonen utgjør en andel av pådratte kvalifiserte kostnader. Insentivet kan for eksempel ytes i form av skattefradrag eller et utvidet fradrag som innebærer at det gis fradrag for mer enn 100 prosent av kostnaden (såkalt superfradrag). Også insentiver som unntar inntekt fra skatteplikt, kan omfattes, forutsatt at insentivbeløpet beregnes direkte basert på kostnader. Imidlertid skal insentiver som bare medfører tidfestingsforskjeller, for eksempel umiddelbar fradragsføring, ikke anses som kvalifisert skatteinsentiv. Kostnadsbaserte skatteinsentiver anses ikke som kvalifiserte hvis verdien av skattefordelen fra insentivet overstiger pådratte kostnader.

Produksjonsbaserte skatteinsentiver er skatteinsentiver knyttet til produksjon.

Veiledningen avklarer at dette bare omfatter produksjonsbaserte skatteinsentiver der insentivbeløpet baseres direkte på aktivitetsnivået i jurisdiksjonen. Det stilles krav om at insentivet må beregnes basert på produsert volum, men det kan knytte seg til bivirkninger ved produksjonen, som for eksempel reduserte utslipp. Insentiver som beregnes basert på verdi av produksjonen omfattes ikke av definisjonen. I tillegg må insentivet være basert på produksjon av fysiske eiendeler i jurisdiksjonen.

Veiledningen nevner fabrikkproduksjon, produksjon av elektrisitet og aktiviteter som utvinning og raffinering som eksempler som omfattes.

Det er bare kostnader som er pådratt og produksjon som er gjennomført når størrelsen på insentivet beregnes, som inkluderes. Imidlertid kan kostnaden være pådratt tidligere, og produksjonen kan ha skjedd på et tidligere tidspunkt, men ikke forut for tidspunktet for innføring av insentivordningen. Kostnaden anses pådratt når den er bokført i resultatregnskapet eller ved betaling. Kostnaden kan for eksempel pådras ved erverv av eiendel, selv om eiendelen ikke er avskrivbar eller avskrives på et senere tidspunkt. Det er ikke krav at insentivet må være brukt i det regnskapsåret det blir beregnet, insentivet kan også anses kvalifisert om det brukes senere.

Ettårsvalg om å behandle kvalifiserte refunderbare skattefradrag og omsettelige skattefradrag som kvalifiserte skatteinsentiver - § 8-14-3

Veiledningen innfører også et ettårsvalg som innebærer at konsern kan velge at kvalifiserte refunderbare skattefradrag og omsettelige skattefradrag som i tillegg oppfyller kravene for å anses som et kvalifisert skatteinsentiv, skal behandles etter reglene om substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour.

Konsernet kan gjøre valget for enkelte kvalifiserte refunderbare skattefradrag og omsettelige skattefradrag og unnlate det for andre. Valget kan også gjøres for en del av et kvalifisert refunderbart skattefradrag eller omsettelig skattefradrag.

Kvalifisert skatteinsentivbeløp som er brukt i regnskapsåret (størrelsen på justeringen)- § 8-14-4

Dersom det kvalifiserte skatteinsentivet er et skattefradrag, er det reduksjonen i omfattet skatt som skal anses som kvalifisert skatteinsentivbeløp brukt i regnskapsåret.

Dersom skatteinsentivet for eksempel er et superfradrag eller inntektsfritak, må skatteverdien beregnes. Verdien tilsvarer den ekstra skattereduksjonen. Dette vil gjerne være den del av fradraget som overstiger kostnaden, eventuelt det totale fradraget dersom kostnadene ikke er fradragsberettiget etter nasjonal skattelovgivning. Skatteverdien finnes ved å multiplisere inntektsfritaket eller superfradraget som er

krevet i regnskapsåret, med den lovbestemte skattesatsen. Beløpet anses krevet når det er inkludert i beregningen av den omfattede skatten. Ved inntektsfritak finner man skattefordelen ved å multiplisere fritatt inntekt med jurisdiksjonens lovbestemte skattesats. Det er mulig at superfradrag eller inntektsfritak resulterer i et skattemessig tap. Justeringen for kvalifisert skatteinsentiv skal uansett gjøres i året hvor superfradraget eller fritaket kreves. Justeringen vil øke justert skatt dette året og dermed redusere eventuell etterberegnet suppleringskatt eller overskytende negativ skattekostnad. Dette vil medføre en fordel i etterfølgende regnskapsår når tapet benyttes.

Også skatteinsentiv der insentivet består av en fordelaktig skattesats kan omfattes, forutsatt at insentivet beregner kvalifiserende inntekt basert på andel av pådratte kostnader. Skatteverdien vil være inntektsbeløpet som skattlegges med fordelaktig skattesats multiplisert med differansen mellom den lovbestemte og den fordelaktige skattesatsen.

Substanstak – § 8-14-5

Bruken av substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour er forbeholdt virksomhet som har en grad av substans. Regelen fastsetter derfor, som nevnt over, at det beregnes et substanstak. Substanskravet beregnes per jurisdiksjon, slik at det ikke er nødvendig å vurdere om og i hvilken grad det enkelte kvalifiserte skatteinsentivet er knyttet til substans i jurisdiksjonen. Substanskravet tar utgangspunkt i substansreglene i det substansbaserte inntektsfradraget, noe som antas å bidra til å redusere etterlevelseskostnadene og å redusere faren for at tvister oppstår. Imidlertid gjelder noen modifikasjoner i forhold til reglene om substansbasert inntektsfradrag. I motsetning til hva som gjelder under substansbasert inntektsfradrag, er det etter denne regelen ikke nødvendig å trekke ut lønnskostnader som er medregnet i beregningen av kvalifiserende fysiske eiendeler ved beregningen av kvalifiserende lønnskostnader. Bakgrunnen for dette er at det ikke er fare for å medta kostnaden to ganger, ettersom grunnlaget etter denne regelen enten er en prosentandel av lønnskostnader eller

avskrivninger knyttet til fysiske eiendeler. Det er også mulighet til å gjøre et femårsvalg som beskrevet i nr. 2 nedenfor.

Substanstaket gjelder for den totale justeringen for kvalifiserte skatteinsentiv og kan beregnes på to måter:

1. det høyeste beløpet av 5,5 prosent av kvalifiserende lønnskostnader for kvalifiserende ansatte som utfører aktivitet for konsernet i jurisdiksjonen eller 5,5 prosent av avskrivninger (herunder uttømming) knyttet til kvalifiserende fysiske eiendeler lokalisert i jurisdiksjonen i regnskapsåret, eller
2. dersom konsernet gjør et femårsvalg: 1 prosent av bokført verdi av kvalifiserende fysiske eiendeler (unntatt tomter og andre ikke-avskrivbare eiendeler) lokalisert i jurisdiksjonen i regnskapsåret.

Dersom en rapporterende konsernenhet opphever femårsvalget, skal avskrivninger (herunder uttømming) knyttet til kvalifiserte fysiske eiendeler utelates ved anvendelse av nr. 1 ovenfor, dersom bokført verdi av eiendelen inngikk i beregningen av substanstaket i et tidligere regnskapsår. Dette vil forhindre at konsern skifter mellom de to alternative beregningmåtene for å maksimalisere substanstaket.

8 SIDESTILT REGELVERK SAFE HARBOUR OG ØVERSTE MORSELSKAP SAFE HARBOUR

8.1 Innledning

I kapittel 5 i januar 2026-veiledningen beskrives to nye Safe Harbour-regler, sidestilt regelverk Safe Harbour (Side-by-Side Safe Harbour) og øverste morselskap Safe Harbour (UPE Safe Harbour). Felles for disse er at de baserer seg på at det øverste morselskapet i konsernet er lokalisert i en jurisdiksjon som oppfyller visse kriterier.

8.2 Kvalifisert sidestilt regelverk Safe Harbour

Modellregelverket, som er gjennomført i suppleringskatteloven, er et regelverk om global minimumsskatt. Det skal sikre at store konsern betaler minst 15 prosent skatt

uavhengig av hvor de driver sin virksomhet. Modellregelverket har, frem til publiseringen av den nye administrative veiledningen, ikke regulert tilfeller hvor et konsern, i tillegg til å være underlagt suppleringskattereglene, er underlagt et annet regelverk om global minimumsskatt. I januar 2026-veiledningen introduseres blant annet en ny Safe Harbour for konsern der øverste morselskap er lokalisert i en jurisdiksjon som har et kvalifisert sidestilt regelverk. Det er IF som avgjør om en jurisdiksjon har et kvalifisert sidestilt regelverk. De nye reglene går i korte trekk ut på at konsern der øverste morselskap er lokalisert i en jurisdiksjon som har et kvalifisert sidestilt regelverk, ikke skattlegges hverken etter en kvalifisert regel om skatteinkludering (IIR) eller skattefordeling (UTPR). Reglene fritar ikke for illeggelse av kvalifisert nasjonal suppleringskatt (QDMTT).

Når Inclusive Framework har godkjent en jurisdiksjons regelverk som et kvalifisert sidestilt regelverk (Qualified SbS Regime) føres jurisdiksjonen opp på [Central Record](#). Der vil det ligge offentlig tilgjengelig informasjon om hvilke jurisdiksjoners regelverk som er godkjent av Inclusive Framework og fra hvilke regnskapsår godkjenningen gjelder.

Departementet foreslår at sidestilt regelverk Safe Harbour reguleres i suppleringskatteloven ny § 8-12.

Ifølge veiledningen er det grunnleggende vilkåret for at et konsern skal kunne benytte sidestilt regelverk Safe Harbour at det øverste morselskapet i konsernet er lokalisert i en jurisdiksjon som har et kvalifisert sidestilt regelverk. Velger konsernet å bruke sidestilt regelverk Safe Harbour, skal suppleringskatten settes til null for bruk av skatteinkluderingsregelen og skattefordelingsregelen. Dette vil gjelde for alle konsernenhetene i konsernet. Imidlertid presiserer veiledningen at regelen ikke gjelder for konsernenheter som er lokalisert i jurisdiksjoner som har et kvalifisert sidestilt regelverk, dersom det øverste morselskapet i konsernet ikke er lokalisert i en slik jurisdiksjon.

Det vises til forslag til ny § 8-12-1 første punktum i suppleringskatteforskriften.

Sidestilt regelverk Safe Harbour gjelder ikke bare for suppleringskatt som er beregnet for konsernenheter. Den gjelder også for suppleringskatt som oppstår som følge av en konsernenhets eierinteresse i felleskontrollert virksomhet og dens underenheter. Det vises til forslag til ny § 8-12-1 andre punktum i suppleringskatteforskriften.

Vilkår for at et regelverk skal kunne anses som et kvalifisert sidestilt regelverk

Begrepet kvalifisert sidestilt regelverk er definert i veiledningen. En jurisdiksjon anses å ha et kvalifisert sidestilt regelverk dersom den:

- har et kvalifiserende nasjonalt skattesystem,
- har et kvalifiserende globalt skattesystem,
- gir kreditfradrag for kvalifisert nasjonal suppleringskatt på samme vilkår som andre krediterbare omfattede skatter,
- vedtok sitt kvalifiserende nasjonale skattesystem og kvalifiserende globale skattesystem før 1. januar 2026, eller på en senere dato i samsvar med prosedyre fastsatt av Inclusive Framework, og
- er godkjent av Inclusive Framework og ført opp på Central Record.

Med kvalifiserende *nasjonalt* skattesystem menes et system som har:

- minst 20 prosent nominell lovbestemt selskapsskattesats, når det er tatt hensyn til eventuelle fordelaktige justeringer og regionale selskapsskattesatser,
- en kvalifisert nasjonal suppleringskatt eller en alternativ minimumsskatt for selskaper som er basert på resultatregnskapet, har justeringer som er i samsvar med formålet med minimumsskatt, har en nominell sats på minst 15 prosent, og gjelder for en vesentlig del av den samlede inntekten til omfattede konserns virksomhet i jurisdiksjonen, og
- det ikke er noen vesentlig risiko for at omfattede konsern med hovedkontor i jurisdiksjonen vil bli gjenstand for en effektiv beskatning med en sats som er lavere enn 15 prosent på det samlede overskuddet fra innenlands virksomhet.

Ved vurderingen av den effektive skattesatsen skal det tas hensyn til insentiver i samsvar med behandlingen av insentiver under modellregelverket.

Med kvalifiserende *globalt* skattesystem menes et system som:

- har et helhetlig skatteregime som gjelder for alle hjemmehørende selskaper og deres inntekter fra utenlands virksomhet og ilegges på et bredt skattegrunnlag som
 1. omfatter både aktiv og passiv inntekt fra filialer i utlandet og fra kontrollerte utenlandske selskaper, uavhengig av om inntekten er utdelt, og
 2. bare i begrenset grad, og i samsvar med formålet med minimumsskatt, fritar inntekter,
- inneholder vesentlige mekanismer som ensidig virker sammen for å adressere BEPS-risiko, og
- ikke innebærer vesentlig risiko for at omfattede konsern som har hovedkontor i jurisdiksjonen vil bli gjenstand for en effektiv beskatning med en sats som er lavere enn 15 prosent, på sine samlede overskudd fra utenlands virksomhet.

Vurderingen av om en jurisdiksjons regelverk oppfyller alle ovennevnte vilkår gjøres av Inclusive Framework. Skattepliktige og skattemyndighetene skal legge denne vurderingen til grunn, og ikke selv vurdere om en jurisdiksjons regelverk oppfyller vilkårene. Når Inclusive Framework godkjenner jurisdiksjoners regelverk skal jurisdiksjonen føres opp på [Central Record](#). Foreløpig er det USA som er oppført på Central Record, med informasjon om at dette gjelder for regnskapsår som begynner 1. januar 2026 eller senere. Dersom flere jurisdiksjoners regelverk skulle bli godkjent av Inclusive Framework vil de løpende føres opp på Central Record.

Det fremgår av veiledningen at jurisdiksjoner oppført på Central Record plikter å opplyse Inclusive Framework om endringer som vil kunne påvirke Inclusive Frameworks vurdering av om regelverket kvalifiserer innen tre måneder etter endringene er vedtatt. Videre fremgår det at melding for suppleringskatt (GloBE Information Return) vil bli oppdatert for å reflektere nye Safe-Harbour-regler.

8.3 Øverste morselskap Safe Harbour

Suppleringskatteforskriften § 5-7-40 har en midlertidig regel om at skattefordelingsbeløpet som er beregnet for det øverste morselskapets jurisdiksjon, settes til null dersom den nominelle selskapsskattesatsen i det øverste morselskapets jurisdiksjon er minst 20 prosent. Regelen gjelder for regnskapsår som ikke er lengre enn tolv måneder og som begynner senest 31. desember 2025 og avsluttes før 31. desember 2026. Regelen omtales som en midlertidig skattefordeling Safe Harbour (Transitional UTPR-Safe Harbour).

Januar 2026-veiledningen innfører en ny Safe Harbour knyttet til skattefordelingsregelen. Den nye regelen forutsetter at det øverste morselskapet er lokalisert i en jurisdiksjon som har et regelverk som IF har godkjent som et kvalifisert regelverk for øverste morselskap. Regelen fritar bare for illeggelse av suppleringskatt etter en kvalifisert skattefordelingsregel. Regelen innebærer ikke fritak fra illeggelse av hverken suppleringskatt etter en kvalifisert skatteinkluderingsregel (IIR) eller kvalifisert nasjonal suppleringskatt (QDMTT)). Regelen gjelder utelukkende for konsernheter som er lokalisert i den jurisdiksjonen som det øverste morselskapet er lokalisert i.

Når Inclusive Framework har godkjent en jurisdiksjons regelverk som et kvalifisert regelverk for øverste morselskap (Qualified UPE Regime) føres jurisdiksjonen opp på Central Record. Foreløpig er det ingen jurisdiksjoner som er ført opp på Central Record. Det er bare mulig å påberope seg denne Safe Harbour-regelen for regnskapsår som begynner etter 1. januar 2026, og den kan bare påberopes fra det regnskapsår jurisdiksjonens regelverk anses kvalifisert som angitt i Central Record.

Det fremgår av veiledningen at melding for suppleringskatt (GloBE Information Return) vil bli oppdatert for å reflektere nye Safe Harbour-regler.

Departementet foreslår at øverste morselskap Safe Harbour reguleres i suppleringskatteloven ny § 8-13, og forskriften ny § 8-13-1.

Vilkår for at et regelverk skal kunne anses som et kvalifisert regelverk for øverste morselskap

Begrepet kvalifisert regelverk for øverste morselskap er definert i veiledningen. En jurisdiksjon anses å ha et kvalifisert regelverk for øverste morselskap dersom jurisdiksjonen har et kvalifiserende nasjonalt skattesystem. Dette er samme begrep som benyttes i sidestilt regelverk Safe Harbour, og som er beskrevet i punkt 8.2 ovenfor. I tillegg stilles det krav om at det kvalifiserende nasjonale skattesystemet må være vedtatt og i kraft per 1. januar 2026. Det er dermed bare eksisterende nasjonale skattesystemer som kan kvalifisere for ordningen. Dersom jurisdiksjonens regler endres, stilles samme krav til at jurisdiksjonen opplyser Inclusive Framework om endringene innen tre måneder, som nevnt i punkt 8.2. Det stilles videre krav om at regelverket må være godkjent av Inclusive Framework som et kvalifisert regelverk for øverste morselskap og ført opp på Central Record.

Vurderingen av om en jurisdiksjons regelverk oppfyller vilkårene gjøres av Inclusive Framework. Skattepliktige og skattemyndighetene skal legge denne vurderingen til grunn, og ikke selv vurdere om en jurisdiksjons regelverk oppfyller vilkårene.

9 MIDLERTIDIG SKATTEFORDELINGSREGEL SAFE HARBOUR – REGNSKAPSÅRETS LENGDE

Suppleringskattforskriften § 5-7-40 regulerer en midlertidig regel om at skattefordelingsbeløpet som er beregnet for det øverste morselskapets jurisdiksjon settes til null dersom den nominelle selskapsskattesatsen i det øverste morselskapets jurisdiksjon er minst 20 prosent. Regelen omtales som en midlertidig skattefordelingsregel Safe Harbour. Regelen gjelder for regnskapsår som ikke er lengre enn tolv måneder og som begynner senest 31. desember 2025 og avsluttes før 31. desember 2026.

Enkelte konsern kan ha regnskapsperioder, og dermed regnskapsår, som ender på samme ukedag hvert regnskapsår, for eksempel søndag nærmest 31. desember. Det er

derfor mulig at et konsern kan ha et regnskapsår som utgjør 53 uker, som begynner senest 31. desember 2025, men som avsluttes etter 31. desember 2026. Et konsern med et slikt regnskapsår vil ikke kunne bruke kvalifisert sidestilt regelverk Safe Harbour for 2026 ettersom den kun gjelder for regnskapsår som begynner 1. januar 2026 eller senere. Samtidig vil konsernet ikke kunne bruke midlertidig skattefordelingsregel Safe Harbour for 2026 ettersom den kun gjelder for regnskapsår som avsluttes før 31. desember 2026.

Inclusive Framework har adressert problemstillingen i en administrativ veiledning som ble offentliggjort 18. mai 2026. Der går det frem at den midlertidige skattefordelingsregel Safe Harbour skal gjelde konsern med regnskapsår som ikke er lengre enn tolv måneder, og som begynner senest 31. desember 2025 og avsluttes senest 3. januar 2027. Regnskapsår på 53 uker anses i denne sammenhengen ikke å overstige tolv måneder. Departementet viser til forslag til endring av suppleringskattforskriften § 5-7-40.

10 ANDRE PRESISERINGER OG OPPRETTINGER

For å oppnå fullt samsvar med modellregelverket foreslår departementet også enkelte andre, mindre presiseringer eller opprettinger i suppleringskatteloven og suppleringskattforskriften. Endringene består hovedsakelig av harmonisering av begrepsbruk og oppretting av mindre feil oppdaget ved gjennomgang av reglene.

Endringene som foreslås i suppleringskatteloven, omfatter å:

- erstatte «fysisk eiendom» i § 4-2 åttende ledd bokstav h med «fysiske eiendeler», og
- erstatte «Øverste morselskaps andel av suppleringskatten» i § 6-3 tredje ledd første punktum med «Det felleskontrollerte konsernets suppleringskatt, jf. suppleringskattforskriften § 6-3-1 bokstav c,», samt erstatte «medlemmene» med «hvert medlem av det felleskontrollerte konsernet».

Endringene som foreslås i suppleringskatteforskriften omfatter å oppdatere terminologi og henvisninger knyttet til omleggingen til nytt kapittel 8 i suppleringskatteloven og opphevelse av suppleringskatteloven § 5-7. Dette gjelder §§ 1-5-1 andre ledd bokstav g andre punktum, 4-1-3 tredje ledd bokstav b nr. 4 fjerde punktum, 4-4-1 femte ledd andre punktum, 8-11-1 tredje ledd bokstav d, 8-11-1 fjerde ledd, 8-20-1 andre ledd bokstav b, 8-20-3 første ledd, 8-20-3 fjerde ledd bokstav d, 8-20-3 fjerde ledd bokstav e, 8-20-4 første punktum, 8-20-5 første ledd, 8-20-6 første ledd bokstav a og b og 8-20-8 første ledd.

11 ADMINISTRATIVE OG ØKONOMISKE KONSEKVENSER

Forslagene til nye Safe Harbour-regler innebærer betydelige endringer i modellregelverket for global minimumsskatt. Endringene er imidlertid ikke først og fremst rettet mot å påvirke samlet skatteproveny. Hovedformålet er å redusere etterlevelseshbyrder gjennom forenklinger, sikre økt likebehandling av skatteinsentiver og innføre regler for bedre samordning mellom ulike lands nasjonale skatteregimer og reglene for global minimumsskatt.

Basert på tilgjengelige opplysninger fra land-for-land-rapportering (LLR), regnskapsdata og norske skattedata mener departementet i samråd med Skatteetaten at det ikke er grunnlag for å beregne konkrete provenyanslag knyttet til de foreslåtte endringene i suppleringskatteloven på det nåværende tidspunkt. Selv om LLR blant annet gir informasjon om resultat før skatt og påløpt skatt per jurisdiksjon, gir det ikke et fullstendig eller tilstrekkelig bilde av den effektive skattesatsen slik denne skal beregnes etter suppleringskatteloven. Dette skyldes flere forhold, blant annet at utsatt skattekostnad ikke inngår i påløpt skatt, og at det ikke foreligger tilstrekkelig informasjon om i hvilken grad og på hvilken måte konsernene kan foreta justeringer av resultat og skatt etter suppleringskattelovens kapittel 3 og 4. Tilsvarende begrensninger gjør seg også gjeldende for virksomhet i Norge, hvor det er mulig å beregne en indikativ effektiv skattesats basert på tilgjengelige opplysninger før slike

justeringer, men hvor det er usikkert om, og i hvilken grad, suppleringskatt faktisk vil utløses.

Departementet viser til at beregning av provenyvirkninger knyttet til suppleringskatt generelt er forbundet med betydelig usikkerhet, særlig i en tidlig fase av regelverkets anvendelse. Usikkerheten knytter seg blant annet til tilgjengelig informasjonsgrunnlag, konsernenes valgadgang innenfor regelverket og samspillet med andre lands implementering av modellregelverket.

Forslagene vurderes i hovedsak å innebære forenklinger og tilpasninger som enten kan redusere beregnet suppleringskatt, eller medføre at beregnet suppleringskatt som ellers ville vært skattepliktig til Norge etter skatteinkluderingsregelen eller skattefordelingsregelen, ikke kommer til beskatning i Norge. Hvor stor effekt dette vil ha på norsk beskatning er svært usikkert. Departementet legger til grunn at det direkte provenyet fra suppleringskatt generelt trolig vil være begrenset og at effektene på skatteinntektene først og fremst vil være indirekte, som følge av endret adferd knyttet til overskuddsflytting (selskap) og skadelig skattekonkurransen (land). På denne bakgrunn vurderes de samlede provenyvirkningene for Norge som følge av endringene også som begrensede.

Nedenfor følger en vurdering av de ulike elementene i januar 2026-veiledningen med tanke på mulige, men ikke tallfestede, provenyeffekter.

Sidestilt regelverk Safe Harbour og øverste morselskap Safe Harbour vil kunne medføre redusert proveny for Norge i tilfeller der Norge, sett bort fra disse nye reglene, ville hatt beskatningsrett etter skatteinkluderingsregelen eller skattefordelingsregelen. Om dette ville vært tilfellet, beror på en rekke forhold, blant annet konsernstruktur, hvilke jurisdiksjoner konsernet har virksomhet i, og fordelingen av beskatningsrett mellom jurisdiksjonene etter reglene om skatteinkludering og skattefordeling.

Forutsetningen for å bli ansett som kvalifisert under disse Safe Harbour-reglene er at jurisdiksjonen der øverste morselskap er lokalisert, har nasjonale regler som samlet sikrer henholdsvis en nasjonal og global beskatning av konsernets virksomhet (sidedilt regelverk Safe Harbour) eller nasjonal beskatning av konsernets virksomhet (øverste morselskap Safe Harbour) på et nivå som i hovedsak tilsvarer beskatningen etter regelverket for global minimumsskatt. Basert på dette vurderes reduksjonen i norsk proveny under suppleringskatteloven ved innføring av sidedilt regelverk Safe Harbour og øverste morselskap Safe Harbour som begrenset.

Substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour kan bidra til at den effektive skattesatsen i en jurisdiksjon øker, slik at eventuell suppleringskatt som ellers kunne blitt skattlagt i Norge reduseres. Reglene er kun relevant for konsern med substansiell økonomisk aktivitet i jurisdiksjonen, og bruken begrenses ut fra omfanget av fysisk aktivitet, målt ved lønnskostnader eller verdien av fysiske eiendeler. Reglene innebærer at visse typer substansbaserte skatteinsentiver skjermes ved beregningen av suppleringskatt. Eventuelle provenyvirkninger er vanskelige å tallfeste. Dette skyldes blant annet at bruk av regelen avhenger av konsernens faktiske aktivitet, typen og omfanget av skatteinsentiver som benyttes, og hvordan disse slår ut i beregningen av effektiv skattesats etter suppleringskattereglene. Videre vil regelen kun få betydning for provenyet til Norge for jurisdiksjoner der det ellers foreligger skatteplikt til Norge etter suppleringskatteloven for underbeskattet inntekt.

De øvrige elementene i januar 2026-veiledningen, herunder forenklet effektiv skattesats Safe Harbour og forlengelsen av de midlertidige Safe Harbour-reglene knyttet til land-for-land-rapportering, vurderes i liten grad å endre den underliggende skatteplikten. Ordningene påvirker i hovedsak beregningsmetodikk og dokumentasjonskrav knyttet til jurisdiksjoner med antatt lavere risiko for underbeskattet inntekt, og forventes derfor å ha svært begrenset provenyeffekt.

12 IKRAFTTREDELSE

Endringene i suppleringskatteloven og suppleringskatteforskriften som er foreslått i dette høringsnotatet, foreslås i hovedsak å gis virkning fra og med inntektsåret 2026, for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2025.

For forenklet effektiv skattesats Safe Harbour fremgår det av den administrative veiledningen at reglene må gis virkning senest fra og med inntektsåret 2027, for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2026. Imidlertid gis jurisdiksjonene mulighet til å innføre reglene med virkning fra og med inntektsåret 2026, for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2025 for tilfeller der:

- a. kvalifisert nasjonal suppleringskatt Safe Harbour gjelder for den testede jurisdiksjonen,
- b. bare én jurisdiksjon har beskatningsrett etter modellregelverket med hensyn til den testede jurisdiksjonen, eller
- c. alle jurisdiksjoner som har beskatningsrett etter modellregelverket med hensyn til den testede jurisdiksjonen har gjort forenklet effektiv skattesats Safe Harbour tilgjengelig for regnskapsår som begynner 31. desember 2025 eller senere i sin lovgivning, og den rapporterende konsernenheten har valgt forenklet effektiv skattesats Safe Harbour for den testede jurisdiksjonen etter lovgivningen i alle disse jurisdiksjonene.

De tilfellene oppregnet ovenfor hvor konsern kan velge å benytte Safe Harbour-reglene for regnskapsåret 2026 kjennetegnes av at det bare er skatteplikt til en jurisdiksjon. I slike tilfeller oppstår ikke behov for koordinering mellom ulike jurisdiksjoner.

Departementet ønsker å legge til rette for at konsern kan benytte forenklet effektiv skattesats Safe Harbour så tidlig som mulig. Departementet foreslår derfor at også bestemmelsene om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour gis virkning fra og med inntektsåret 2026, for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2025.

Endringene knyttet til den midlertidige skatteforelingsregel Safe Harbour foreslås å tre i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2025, for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2024.

13 LOV- OG FORSKRIFTSENDRINGER

13.1 Utkast til lovendringer

Utkast

til lov om endringer i skattebetalingsloven

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav gjøres følgende endringer:

§ 10-53 fjerde ledd skal lyde:

4) Treffes det vedtak om å nekte bruk av Safe Harbour-regler gitt i medhold av suppleringskatteloven *kapittel 8*, skal suppleringskatt og renter etter § 11-2 betales senest tre uker etter at endret skattemelding for suppleringskatt er levert.

II

Endringene under I trer i kraft straks.

Utkast
til lov om endringer i skatteforvaltningsloven

I

I lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning gjøres følgende endringer:

§ 5-6 første ledd tredje punktum skal lyde:

Fristen for å uttale seg er seks måneder i saker om Safe Harbour-regler gitt i medhold av suppleringskatteloven *kapittel 8*.

§ 12-6 første ledd femte punktum skal lyde:

Fristen for å bestride bruk av Safe Harbour-regler gitt i medhold av suppleringskatteloven *kapittel 8* er likevel tre år etter at melding for suppleringskatt er mottatt.

II

Endringene under I trer i kraft straks.

Utkast
til lov om endringer i suppleringskatteloven

I lov 12. januar 2024 nr. 1 om suppleringskatt på underbeskattet inntekt i konsern gjøres følgende endringer:

I

§ 1-1 nytt åttende ledd skal lyde:

(8) Safe Harbour-regler er gitt i kapittel 8.

Nåværende åttende og niende ledd blir niende og nytt tiende ledd.

§ 4-2 åttende ledd bokstav h skal lyde:

h. gevinst fra salg av *fysiske eiendeler* som ligger i samme jurisdiksjon som konsernenheten, og som reinvesteres i fysiske eiendeler i jurisdiksjonen, og

§ 5-6 første ledd første punktum skal lyde:

For konsernenheter som er del av et minoritetseid underkonsern, skal den effektive skattesatsen og suppleringskatten for en jurisdiksjon beregnes som om underkonsernet var et eget konsern i samsvar med reglene i kapittel 3 til 8.

§ 5-6 andre ledd første punktum skal lyde:

For en minoritetseid konsernenhet som ikke er del av et minoritetseid underkonsern og ikke er en investeringsenhet, skal den effektive skattesatsen og suppleringskatten beregnes isolert for konsernenheten i samsvar med reglene i kapittel 3 til 8.

§ 6-3 første ledd første punktum skal lyde:

Reglene i kapittel 3 til 8 gjelder for felleskontrollert virksomhet og dens underenheter.

§ 6-3 tredje ledd første punktum skal lyde:

Det felleskontrollerte konsernets suppleringskatt skal reduseres med hvert morselskaps andel av suppleringskatten fra *hvert medlem av det felleskontrollerte konsernet* som er skattepliktige etter en kvalifisert regel om skatteinkludering etter andre ledd.

Nytt kapittel 8 skal lyde:

Kapittel 8 Safe Harbour

A Generelle bestemmelser

§ 8-1 Safe Harbour-regler

Dette kapitlet gjelder Safe Harbour-regler. Safe Harbour-regler uten tidsbegrensning er fastsatt i §§ 8-10 til 8-15. En tidsbegrenset Safe Harbour-regel er fastsatt i § 8-20. Med Safe Harbour-regler menes regler som gir rapporterende konsernenhet en valgadgang til å sette suppleringskatt til null dersom vilkårene for å bruke den aktuelle Safe Harbour-regelen er oppfylt. For § 8-14 settes suppleringskatten til null så langt det skyldes kvalifiserte skatteinsentiver for regnskapsåret.

B Safe Harbour-regler uten tidsbegrensning

§ 8-10 Forenklet effektiv skattesats Safe Harbour

Departementet kan gi nærmere regler om at suppleringskatt kan settes til null ved bruk av forenklet effektiv skattesats Safe Harbour.

§ 8-11 Kvalifisert nasjonal suppleringskatt Safe Harbour

Departementet kan gi nærmere regler om at suppleringskatt kan settes til null ved bruk av kvalifisert nasjonal suppleringskatt Safe Harbour.

§ 8-12 Sidestilt regelverk Safe Harbour

Departementet kan gi nærmere regler om at suppleringskatt kan settes til null ved bruk av sidestilt regelverk Safe Harbour.

§ 8-13 Øverste morselskap Safe Harbour

Departementet kan gi nærmere regler om at suppleringskatt etter en kvalifisert regel om skattefordeling kan settes til null ved bruk av øverste morselskap Safe Harbour.

§ 8-14 Substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour

Departementet kan gi nærmere regler om at suppleringskatt kan settes til null ved bruk av substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour så langt suppleringskatten skyldes kvalifiserte skatteinsentiver for regnskapsåret.

§ 8-15 Forenklet beregningsmetode Safe Harbour

Departementet kan gi nærmere regler om at suppleringskatt kan settes til null ved bruk av forenklet beregningsmetode Safe Harbour.

C Safe Harbour-regler med tidsbegrensning

§ 8-20 Land-for-land-rapportering Safe Harbour

Departementet kan gi nærmere regler om at suppleringskatt kan settes til null ved bruk av land-for-land-rapportering Safe Harbour.

II

§ 5-7 oppheves.

III

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2026, for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2025.

Endringen under II trer i kraft 4. januar 2027.

13.2 Utkast til forskriftsendringer

I forskrift 23. november 2016 nr. 1360 (forskrift til skatteforvaltningsloven) gjøres følgende endring:

I

§ 8-14-2 tredje ledd skal lyde:

(3) Dersom bruk av Safe Harbour-regler gitt i medhold av suppleringskatteloven *kapittel 8* blir omgjort ved vedtak, skal endret skattemelding for suppleringskatt leveres innen tre måneder etter at vedtaket ble truffet.

II

Endringen under I trer i krafts straks.

I forskrift 26. mars 2024 nr. 541 (forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av suppleringskatteloven av 12. januar 2024 nr. 1) gjøres følgende endringer:

I

§ 1-5-1 første ledd ny bokstav u skal lyde:

u. *testet jurisdiksjon*: én konsernenhet eller en gruppe konsernenheter, eller en felleskontrollert virksomhet og den felleskontrollerte virksomhetens underenheter, som skal ha egen beregning av effektiv skattesats etter suppleringskatteloven §§ 5-2, 5-6, 6-3 og 7-4.

§ 1-5-1 andre ledd bokstav g andre punktum skal lyde:

Anvender konsernet *land-for-land-rapportering Safe Harbour* for jurisdiksjonen, vil overgangsåret være det første regnskapsåret hvor denne regelen ikke lenger anvendes for jurisdiksjonen.

§ 4-1-3 tredje ledd bokstav b nr. 4 fjerde punktum skal lyde:

Er det av andre grunner ikke beregnet effektiv skattesats for den aktuelle jurisdiksjonen, skal beregningen av forholdstallet baseres på forenklet effektiv skattesats, men *slik* at resultatet hentes fra kvalifisert regnskap, jf. § 8-20-1 *tredje ledd bokstav e*, i stedet for fra *land-for-land-rapporten*.

§ 4-4-1 femte ledd andre punktum skal lyde:

Anvender konsernet *land-for-land-rapportering Safe Harbour*, må valget gjøres for det første regnskapsåret hvor *land-for-land-rapportering Safe Harbour* ikke lenger anvendes for den aktuelle jurisdiksjonen.

§§ 5-7 til § 5-7-38 oppheves.

Nytt kapittel 8 skal lyde:

Kapittel 8 Safe Harbour

A Generelle bestemmelser

§ 8-1 Safe Harbour-regler

Bruken av Safe Harbour er nærmere regulert i §§ 8-10 til 8-20.

B Safe Harbour-regler uten tidsbegrensning

§ 8-10 Forenklet effektiv skattesats Safe Harbour

§ 8-10-1 Generelle bestemmelser

- (1) Rapporterende konsernenhet kan velge at suppleringskatten i en testet jurisdiksjon settes til null for et regnskapsår når forenklet effektiv skattesats i den testede jurisdiksjonen er minst 15 prosent, eller det er et forenklet underskudd i den testede jurisdiksjonen.
- (2) Forenklet effektiv skattesats utgjør forenklet skatt delt på forenklet resultat.
- (3) Rapporterende konsernenhet kan gjøre et ettårsvalg om at konsernenheter som ikke er minoritetseide, og investeringsenheter og forsikringsinvesteringsenheter som er lokalisert i samme jurisdiksjon etter § 1-5-2 og berettiget til å velge forenklet effektiv skattesats Safe Harbour etter § 8-10-18, skal anses å inngå i samme testede jurisdiksjon. Forrige punktum gjelder kun investeringsenheter og forsikringsinvesteringsenheter hvor enheten selv og alle dens eiere er lokalisert i samme jurisdiksjon, og ingen av eierne har gjort et valg etter suppleringskatteloven § 7-5 eller § 7-6.
- (4) Beregning av forenklet resultat og forenklet skatt kan baseres på aggregerte data for en testet jurisdiksjon. Dette gjelder så langt konsernets system for innhenting av data gir konsernet mulighet til å fordele resultat og skatt til testede jurisdiksjoner slik at det gir samme utfall som ved beregning etter prinsippene i § 1-5-1 andre ledd bokstav i og suppleringskatteloven § 3-1 andre ledd. Gir beregning basert på

aggregerte data et annet utfall, skal konsernet justere informasjonen som hentes fra systemet for datainnhenting, slik at utfallet blir det samme.

- (5) Følger det av en jurisdiksjons kvalifiserte nasjonale suppleringskatt at lokalt regnskapsspråk skal brukes, skal konsernet, uavhengig av fjerde ledd, bruke dette regnskapsspråket ved beregningen av forenklet effektiv skattesats for den testede jurisdiksjonen. Konsernet kan likevel, dersom den aktuelle jurisdiksjonen tillater det, velge å bruke et annet autorisert regnskapsspråk. Velger konsernet å bruke regnskapsspråket som er brukt i konsernregnskapet, må det velge det for alle jurisdiksjoner som tillater det og bruke det til alle beregningene etter reglene om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour i alle de testede jurisdiksjonene. Dette gjelder likevel ikke i testede jurisdiksjoner der det i medhold av suppleringskatteloven § 3-1 andre ledd er brukt et annet regnskapsspråk enn det som brukes i konsernregnskapet. Valget må opprettholdes for senere år.

§ 8-10-2 Forenklet resultat

- (1) Forenklet resultat i en testet jurisdiksjon utgjør den testede jurisdiksjonens resultat før skatt etter
- a. obligatoriske justeringer,
 - b. bransjejusteringer,
 - c. betingede justeringer, og
 - d. valgfrie justeringer.
- (2) Den testede jurisdiksjonens resultat før skatt utgjør det aggregerte regnskapsmessige resultatet, jf. § 1-5-1 andre ledd bokstav i, til konsernenhetene lokalisert i den testede jurisdiksjonen, tillagt den testede jurisdiksjonens skattekostnad, jf. § 8-10-7 andre ledd, men ikke medregnet utsatt skatt som er bokført på konsolidert nivå. Er det gjort et ettårsvalg etter § 8-10-10 første ledd bokstav a, skal beløpet som valget er gjort for, også legges til.

§ 8-10-3 Obligatoriske justeringer av den testede jurisdiksjonens resultat før skatt

Den testede jurisdiksjonens resultat før skatt skal justeres for:

- a. fritatt utbytte, jf. suppleringskatteloven § 3-2 første ledd bokstav b,
- b. fritatt egenkapitalgevinst eller -tap, jf. suppleringskatteloven § 3-2 første ledd bokstav c, og
- c. ikke anerkjente kostnader, jf. § 3-2-1 bokstav f, men slik at terskelen for å korrigere for bøter og gebyrer i denne sammenhengen skal være 250 000 euro.

§ 8-10-4 Bransjejusteringer av den testede jurisdiksjonens resultat før skatt

Den testede jurisdiksjonens resultat før skatt skal justeres for:

- a. Et forsikringsforetaks resultat etter suppleringskatteloven § 3-2 niende ledd.
Den rapporterende konsernenheten kan gjøre et ettårsvalg om å ikke gjøre denne justeringen ved beregningen av forenklet effektiv skattesats.
- b. Banker og forsikringsforetak sine endringer i egenkapital etter suppleringskatteloven § 3-2 tiende ledd. Dette gjelder uavhengig av om annen godkjent kjernekapital eller kapital med tilsvarende egenskaper for forsikringsforetak behandles som gjeld eller egenkapital i regnskapet.
- c. Inntekt fra internasjonal skipsfart og tilknyttet virksomhet i samsvar med suppleringskatteloven § 3-3. Er samlet resultat fra internasjonal skipsfart og tilknyttet virksomhet positivt i den testede jurisdiksjonen, kan den rapporterende konsernenheten gjøre et femårsvalg om å ikke anvende suppleringskatteloven § 3-3. Valget gjelder ikke for år der samlet resultat fra slik virksomhet er negativt. Valget gjelder kun for år hvor det er valgt forenklet effektiv skattesats Safe Harbour. Femårsperioden, jf. § 1-5-1 tredje ledd bokstav t, løper uavhengig av forholdene nevnt i de to foregående punktum.

§ 8-10-5 Betingede justeringer av den testede jurisdiksjonens resultat før skatt

- (1) Den testede jurisdiksjonens resultat før skatt skal justeres for gevinst eller tap i henhold til en verdireguleringsmodell, jf. suppleringskatteloven § 3-2 første ledd bokstav d, og for feil i tidligere periode og endring av regnskapsprinsipp, jf. suppleringskatteloven § 3-2 første ledd bokstav h. Justeringen skal likevel ikke

gjøres dersom resultatet skattlegges med en sats som er minst 15 prosent, og relaterte skatter er ført mot egenkapital eller som andre inntekter og kostnader. Er den relaterte skatten en utsatt skatteforpliktelse, kan justeringen bare unnlates dersom den utsatte skatteforpliktelsen er omfattet av suppleringskatteloven § 4-2 åttende ledd.

(2) Ved beregning av forenklet resultat gjelder følgende for fusjons- og oppkjøpstransaksjoner:

- a. Reglene om endrede balanseverdier i suppleringskatteloven §§ 6-1 og 6-2 for omorganiseringer skal benyttes, med mindre konsernet bruker forenklingen for fusjon og oppkjøp.
- b. Har alle eiendelene som det er identifisert og bokført nye eller endrede balanseverdier for, unntatt forretningsverdi, det samme skattegrunnlaget i den testede jurisdiksjonen før og etter fusjons- og oppkjøpstransaksjonen, og de korresponderende utsatte skattefordelene eller -forpliktelsene er beregnet med en sats som er minst 15 prosent, kan den rapporterende konsernenheten velge forenklingen for fusjon og oppkjøp. Tilsvarende gjelder for gjeld.
- c. Forenklingen for fusjon og oppkjøp innebærer at:
 1. effekten av nye eller endrede balanseverdier på den testede jurisdiksjonens resultat før skatt, ikke justeres ut,
 2. utsatte skattefordeler og -forpliktelser som gjelder fusjons- og oppkjøpstransaksjonen, ikke medregnes i forenklet skatt, og
 3. reversering av utsatte skattefordeler og -forpliktelser som stammer fra fusjons- og oppkjøpstransaksjonen, herunder utsatte skatteforpliktelser som ikke er unntatt fra tilbakeføringsplikt etter suppleringskatteloven § 4-2 åttende ledd, medregnes i forenklet skatt.
- d. Enhver nedskrivning eller avskrivning av forretningsverdi som ikke har en tilsvarende utsatt skatteforpliktelse, skal reverseres med virkning for den testede jurisdiksjonens resultat før skatt.
- e. Er skattegrunnlagene til en konsernenhets eiendeler og forpliktelser justert til virkelig verdi i forbindelse med en utløsende hendelse, herunder en fusjons- og

- oppkjøpstransaksjon, som skjer for lokalt skatteformål i inneværende regnskapsår, kan den rapporterende konsernenheten gjøre et valg etter suppleringskatteloven § 6-2 fjerde ledd også for et år hvor forenklet effektiv skattesats Safe Harbour er valgt.
- f. Den rapporterende konsernenheten kan også gjøre et valg etter suppleringskatteloven § 6-2 fjerde ledd for et år hvor forenklet effektiv skattesats Safe Harbour er valgt, når justeringen til virkelig verdi har skjedd i forbindelse med en fusjons- og oppkjøpstransaksjon et tidligere regnskapsår, dersom valget etter suppleringskatteloven § 6-2 fjerde ledd ikke var tilgjengelig for det året.
 - g. Gevinst eller tap som er fordelt til et regnskapsår som følge av et valg etter suppleringskatteloven § 6-2 fjerde ledd, skal tas med i justert resultat eller forenklet resultat for det regnskapsåret.
 - h. Med fusjons- og oppkjøpstransaksjon menes en transaksjon der eiendeler og forpliktelser overføres i forbindelse med:
 - 1. erverv av den kontrollerende eierinteressen i en enhet som ikke er omfattet av suppleringskatteloven § 6-1 niende ledd, eller
 - 2. en omorganisering etter § 6-2-1 første ledd.
 - i. Med effekten av nye eller endrede balanseverdier menes forskjellen mellom verdien beregnet etter suppleringskatteloven § 6-1 og § 6-2 og den bokførte verdien av de eiendelene og forpliktelsene som er omfattet av fusjonen eller oppkjøpet, samt enhver korresponderende utsatt skattefordel og utsatt skatteforpliktelse som er reflektert i regnskapet.

§ 8-10-6 Valgfrie justeringer av den testede jurisdiksjonens resultat før skatt

- (1) Ved beregning av forenklet resultat kan den rapporterende konsernenheten gjøre et hvert valg som fremgår av suppleringskatteloven kapittel 3, når vilkårene for å gjøre valget er oppfylt. Dersom det er gjort et femårsvalg etter en av disse bestemmelsene, må valget opprettholdes inntil det oppheves, uavhengig av om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour benyttes eller ikke for det enkelte året.

- (2) Gjøres det valg etter suppleringskatteloven § 3-2 sjette ledd, og forenklet effektiv skattesats Safe Harbour var valgt for noen av de foregående årene, må det gjøres nye beregninger for disse årene. Dersom de nye beregningene gir en forenklet effektiv skattesats som er under 15 prosent, må det beregnes effektiv skattesats og eventuell etterberegnet suppleringskatt etter henholdsvis suppleringskatteloven § 5-2 og § 5-4.
- (3) Forenklingen for uvesentlige konsernenheter, jf. § 8-15-2, kan benyttes under forenklet effektiv skattesats Safe Harbour.
- (4) Den rapporterende konsernenheten kan gjøre et femårsvalg om å ikke justere for forhold nevnt i bokstavene a og b. Valget gjelder inntil det oppheves, uavhengig av om det for det enkelte året etter valgåret er valgt forenklet effektiv skattesats Safe Harbour. Valget gjelder justering for:
- a. Asymmetrisk behandling av gevinst eller tap på utenlandsk valuta, jf. suppleringskatteloven § 3-2 første ledd bokstav f, og
 - b. Avsatt pensjonskostnad eller -inntekt for en pensjonsplan med pensjonsfond, jf. suppleringskatteloven § 3-2 første ledd bokstav i.

§ 8-10-7 Forenklet skatt

- (1) Forenklet skatt i en testet jurisdiksjon er den testede jurisdiksjonens skattekostnad etter
- a. obligatoriske justeringer,
 - b. forenklet justering for negativ skatt, og
 - c. valgfrie justeringer.
- (2) Den testede jurisdiksjonens skattekostnad utgjør summen av betalbar og utsatt skatt i det aggregerte regnskapsmessige resultatet til konsernenhetene som er lokalisert i den testede jurisdiksjonen, tillagt enhver utsatt skatt som er bokført på konsolidert nivå, og som gjelder disse konsernenhetene.

§ 8-10-8 Obligatoriske justeringer av den testede jurisdiksjonens skattekostnad

- (1) Den testede jurisdiksjonens skattekostnad skal justeres for:
- a. betalbar og utsatt skatt, som ikke er en omfattet skatt etter § 4-1-2,
 - b. betalbar og utsatt skatt som gjelder skattefradrag og refusjoner, jf. suppleringskatteloven §§ 4-1 tredje ledd bokstav b og c og 4-2 femte ledd bokstav e,
 - c. betalbar og utsatt skatt knyttet til inntekt som er unntatt fra beregningen av forenklet resultat, jf. suppleringskatteloven § 4-1 tredje ledd bokstav a og § 4-2 femte ledd bokstav a,
 - d. skatt som gjelder en usikker skatteposisjon mv., jf. suppleringskatteloven §§ 4-1 andre ledd bokstav c og tredje ledd bokstav d samt suppleringskatteloven § 4-2 femte ledd bokstav b,
 - e. en uvesentlig reduksjon av omfattede skatter skal behandles som en justering av omfattede skatter i det regnskapet endringene gjøres,
 - f. skatt som ikke forventes å bli betalt innen tre år etter utløpet av regnskapsåret, jf. suppleringskatteloven § 4-1 tredje ledd bokstav e,
 - g. ikke anerkjent avsetning, jf. suppleringskatteloven § 4-2 første ledd bokstav a.
 - h. utsatt skatt som følger:
 1. effekten av en verdijustering eller en justering for effekten av en ikke-bokført utsatt skattefordel, jf. henholdsvis suppleringskatteloven § 4-2 femte ledd bokstav c og § 4-2 fjerde ledd,
 2. beløp som skyldes en omberegning som følge av en endring av nasjonal skattesats etter suppleringskatteloven § 4-2 femte ledd bokstav d,
 3. utsatt skattekostnad knyttet til skatteforpliktelse som ikke er nevnt i suppleringskatteloven § 4-2 åttende ledd. Dette gjelder likevel ikke for utsatt skattekostnad som skyldes reversering av en utsatt skatteforpliktelse
 - knyttet til en fusjons- og oppkjøpstransaksjon, når den rapporterende konsernenheten tar effekten av transaksjonen med i beregningen av forenklet effektiv skattesats etter § 8-10-4 bokstav c, og

- som var tatt med i beregningen av effektiv skattesats et tidligere år under en kvalifisert regel om skatteinkludering eller skattefordeling, eller nasjonal suppleringskatt.

(2) Utsatt skatt fra regnskapet, tillagt utsatt skatt som er bokført på konsolidert nivå, og justert etter første ledd bokstav g, utgjør total utsatt skattekostnad som inngår i forenklet skatt. Er skattesatsen som er brukt til å beregne den utsatte skattekostnaden, høyere enn 15 prosent, skal den totale utsatte skattekostnaden som inngår i forenklet skatt, omregnes med en sats på 15 prosent. Er konsernets virksomhet i den testede jurisdiksjonen gjenstand for flere omfattede skatter med ulike satser og grunnlag, skal omregning skje ved bruk av en metode som er i samsvar med prinsippene for omregning av utsatt skatt i suppleringskatteloven.

§ 8-10-9 Forenklet justering for negativ skatt i år med forenklet underskudd

- (1) Er det beregnet forenklet underskudd, og forenklet skatt er negativ og lavere enn et beløp som tilsvarende 15 prosent av det forenklete underskuddet, skal det beregnes en forenklet justering for negativ skatt. Denne justeringen skal utgjøre differansen mellom forenklet skatt og 15 prosent av forenklet underskudd, og skal fremføres og tas med i beregningen av forenklet skatt eller justert skatt på samme måte som overskytende negativ skattekostnad fremføres etter suppleringskatteloven § 4-1 femte ledd.
- (2) For et regnskapsår i overgangsperioden kan den rapporterende konsernenheten, i stedet for beregning etter første ledd, velge å benytte en justering for utsatt skattefordel for underskudd. Valget kan bare gjøres dersom det var skattemessig underskudd, forenklet underskudd og netto negative skatter for jurisdiksjonen hvert regnskapsår i overgangsperioden forut for det aktuelle regnskapsåret. Justeringen for utsatt skattefordel for underskudd skal fremføres og behandles på samme måte som forenklet justering for negativ skatt, jf. første ledd. For justeringen for utsatt skattefordel for underskudd gjelder:
 - a. Justeringen utgjør summen av

1. den delen av den utsatte skattefordelen som er reflektert i den testede jurisdiksjonens skattekostnad og som er knyttet til permanente forskjeller, korrigert i samsvar med suppleringskatteloven § 4-2 fjerde ledd og § 4-2 femte ledd bokstav c, omregnet med en sats på 15 prosent, og
 2. den delen av utsatte skatteforpliktelser som er knyttet til forretningsverdi og andre immaterielle eiendeler med en ubestemt levetid, som er påløpt i løpet av regnskapsåret, omregnet med en sats på 15 prosent.
- b. Et konsern anses å ha netto negative skatter for et regnskapsår når den testede jurisdiksjonens skattekostnad, inkludert justering etter § 8-10-8 første ledd bokstav h nr. 1, er null eller et negativt beløp.
- c. Overgangsperioden er en femårsperiode som begynner med overgangsåret.
- (3) Er det en overskytende negativ skattekostnad til fremføring igjen ved begynnelsen av et regnskapsår, skal denne tas med ved beregningen av forenklet skatt på samme måte som den tas med ved beregningen av justert skatt, jf. suppleringskatteloven § 4-1 femte ledd.

§ 8-10-10 Valgfrie justeringer av den testede jurisdiksjonens skattekostnad

- (1) For en testet jurisdiksjon kan den rapporterende konsernenheten gjøre et ettårsvalg om å
- a. ta med omfattet skatt som er ført som kostnad i resultatet før skatt, jf. suppleringskatteloven § 4-1 andre ledd bokstav a, i forenklet skatt,
 - b. ta med omfattet skatt som er knyttet til en post som er ført mot egenkapital og som er inkludert i forenklet resultat etter § 8-10-5 første ledd, i forenklet skatt, og
 - c. justere forenklet skatt og forenklet resultat for et kvalifisert refunderbart skattefradrag eller et omsettelig skattefradrag som er ført som en reduksjon av betalbar skatt, jf. suppleringskatteloven § 4-1 andre ledd bokstav d og § 3-2 fjerde ledd. Dette gjelder kun for slike skattefradrag som er oppstått i regnskapsåret, eller i et tidligere regnskapsår og som ved inngangen til regnskapsåret ikke er helt brukt opp. Er skattefradraget ikke helt brukt opp ved

inngangen til valgåret, skal gjenstående tas med i forenklet resultat for valgåret, og eventuelt for senere år inntil det er brukt opp.

- (2) Substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour kan brukes under forenklet effektiv skattesats Safe Harbour.
- (3) Den rapporterende konsernenheten kan gjøre et valg etter suppleringskatteloven § 4-4 under forenklet effektiv skattesats Safe Harbour. Valget må gjøres for det første året konsernet har en konsernenhet lokalisert i jurisdiksjonen valget gjelder for, og gjelder for etterfølgende år uavhengig av om det for det enkelte året er valgt forenklet effektiv skattesats Safe Harbour.

§ 8-10-11 Overgangsår

- (1) Under reglene om forenklet effektiv skattesats Safe Harbour anses det første året konsernet omfattes av reglene om suppleringskatt i den aktuelle jurisdiksjonen, jf. § 1-5-1 andre ledd bokstav g, som overgangsår for den testede jurisdiksjonen. Dersom konsernet det første året det velger forenklet effektiv skattesats Safe Harbour, ikke har hatt et overgangsår etter § 1-5-1 andre ledd bokstav g for den testede jurisdiksjonen, skal dette første året anses som overgangsåret.
- (2) Suppleringskatteloven § 4-3, gjelder ved beregningen av forenklet resultat og forenklet skatt.

§ 8-10-12 Endringer etter årsslutt

- (1) Endres omfattede skatter eller resultat for transaksjonsåret etter dette årets slutt, skal endringen, med unntak for tilfeller nevnt i tredje ledd, tas med i beregningen av forenklet resultat eller forenklet skatt for det regnskapsåret den er bokført i. Med transaksjonsåret menes det året som den transaksjonen som endringen av omfattede skatter eller resultat relaterer seg til, fant sted.
- (2) Den rapporterende konsernenheten kan gjøre et femårsvalg om å ta alle endringene av omfattet skatt eller resultat som bokføres innen tolv måneder etter utgangen av transaksjonsåret, med i beregningen av forenklet skatt og forenklet resultat for transaksjonsåret. Valget gjelder endringer i omfattede skatter og resultat i alle

jurisdiksjoner som konsernet har virksomhet i. Det gjelder ikke for endringer av omfattede skatter eller resultat som skyldes justering for konserninterne transaksjoner, og kan gjøres uavhengig av et valg etter § 8-10-14 andre ledd.

- (3) Bokføres en netto reduksjon av omfattede skatter for et tidligere regnskapsår som ikke skyldes en reduksjon av forenklet resultat, senere enn tolv måneder etter utgangen av det tidligere regnskapsåret, og en inkludering av denne i forenklet skatt for regnskapsåret ville medføre at den forenklede effektive skattesatsen ble lavere enn 15 prosent, kan den rapporterende konsernenheten unnlate å ta nettoreduksjonen for det tidligere regnskapsåret med i beregningen av forenklet skatt for regnskapsåret, dersom:
- a. den forenklede effektive skattesatsen for det tidligere regnskapsåret ikke ville ha vært under 15 prosent om forenklet skatt hadde blitt justert for nettoreduksjonen og for enhver korresponderende effekt for utsatt skatt for det tidligere regnskapsåret, eller
 - b. den effektive skattesatsen, jf. suppleringskatteloven § 5-2 første ledd, for det tidligere regnskapsåret ikke ville ha vært under 15 prosent om justert skatt hadde blitt justert for nettoreduksjonen og for enhver korresponderende effekt for utsatt skatt for det tidligere regnskapsåret.

§ 8-10-13 Fordeling av resultat og skatt mellom konsernenheter

- (1) Suppleringskatteloven § 3-4 og § 3-5, samt denne forskriften § 4-1-3 andre ledd, gjelder ved beregning av forenklet effektiv skattesats.
- (2) Omfattet skatt som skal fordeles fra en hovedenhet til et fast driftssted eller fra en konsernenheteier til en konsernenhet, jf. § 4-1-3 første og tredje til femte ledd, skal utelates fra alle testede jurisdiksjoner, med mindre den rapporterende konsernenheten gjør et femårsvalg etter syvende ledd. Kildeskatt som en jurisdiksjon ilegger utdelinger fra en konsernenhet lokalisert i jurisdiksjonen, skal likevel ikke utelates.

(3) I stedet for å bruke suppleringskatteloven § 3-4 første ledd andre punktum og § 3-4 andre ledd, kan rapporterende konsernenhet gjøre et valg om forenkling for fast driftssted dersom:

- a. hovedenheten er lokalisert i en jurisdiksjon som har innført anti-hybrid regler i samsvar med BEPS-handlingsplanens tiltak 2 og har et filialbeskatningsregime, og
- b. utsatt skatt på hovedenhetens inntekt og kostnader knyttet til innenlands virksomhet, som inkludert i den testede jurisdiksjonens skattekostnad, er beregnet med en skattesats på minst 15 prosent.

(4) Ved forenkling for fast driftssted skal:

- a. forenklet resultat for hvert faste driftssted tas med i forenklet resultat i hovedenhetens testede jurisdiksjon, så langt det anses som overskudd eller underskudd ved beregningen av hovedenhetens skattepliktige inntekt etter filialbeskatningsregimet,
- b. hovedenhetens betalbare og utsatte skatt knyttet til overskuddet eller underskuddet fra de faste driftsstedene som beregnet under skattelovgivningen, tas med i forenklet skatt i hovedenhetens testede jurisdiksjon,
- c. kreditfradrag for utenlandsk skatt som hovedenheten bruker til å redusere sin betalbare skatt knyttet til det faste driftsstedets resultat, tas med i forenklet skatt for hovedenhetens testede jurisdiksjon, og
- d. forenklet effektiv skattesats Safe Harbour i det faste driftsstedets testede jurisdiksjon beregnes uten hensyn til § 4-1-3 syvende ledd og suppleringskatteloven § 3-4 andre ledd. Det samme gjelder for beregning av justert resultat og justert skatt, dersom forenklet effektiv skattesats Safe Harbour ikke benyttes i den jurisdiksjonen.

(5) Valget om forenkling for fast driftssted er et ettårsvalg og gjøres for en testet jurisdiksjon. Er et fast driftsstedets forenklete underskudd tatt med i det forenklete resultatet for hovedenhetens testede jurisdiksjon som følge av valget, skal valget gjøres for hvert etterfølgende regnskapsår til og med det regnskapsåret det aggregerte overskuddet utligner eller overstiger underskuddet som ble inkludert i

hovedenhetens testede jurisdiksjon. Dersom forenklet effektiv skattesats Safe Harbour ikke er valgt i et år etter valgåret, gjelder suppleringskatteloven § 3-4 andre ledd fjerde punktum tilsvarende.

- (6) Er det gitt kreditfradrag for utenlandsk skatt som knytter seg til ulike typer inntekter med utenlandsk kilde, skal den rapporterende konsernenheten under valget om forenkling for fast driftssted, beregne hvor mye kreditfradrag for utenlandsk skatt som er brukt i året og som gjelder det faste driftsstedet. Dette gjøres ved å multiplisere det samlede kreditfradraget for utenlandsk skatt som er brukt i regnskapsåret, med forholdet mellom det faste driftsstedets overskudd som er tatt med i skattepliktig inntekt, og den utenlandsinntekten som er tatt med i skattepliktig inntekt. Kreditfradraget for utenlandsk skatt som er tatt med i forenklet skatt, kan ikke overstige produktet av den nominelle skattesatsen i hovedenhetens jurisdiksjon og samlet overskudd for faste driftssteder som er tatt med i hovedenhetens skattepliktige inntekt.
- (7) Den rapporterende konsernenheten kan gjøre et femårsvalg om å fordele alle omfattede skatter nevnt i § 4-1-3 første og tredje til femte ledd, til andre konsernenheter i samsvar med § 4-1-3 første til sjette ledd. Valget gjelder for alle jurisdiksjoner. Ved et slikt valg skal
- a. omfattet skatt som er fordelt til en konsernenhet som er lokalisert i en jurisdiksjon som ikke har kvalifisert nasjonal suppleringskatt, tas med i forenklet skatt for den testede jurisdiksjonen som konsernenheten inngår i, og
 - b. omfattet skatt som nevnt i § 4-1-3 som er fordelt til en konsernenhet som er lokalisert i en jurisdiksjon som har kvalifisert nasjonal suppleringskatt, utelates fra forenklet skatt i alle testede jurisdiksjoner.
- (8) Valg etter syvende ledd gjelder ikke for omfattet skatt nevnt i § 4-1-3 første ledd, når det for hovedenhetens testede jurisdiksjon er gjort et valg om å benytte forenkling for fast driftssted.

§ 8-10-14 Justering for konserninterne transaksjoner

- (1) Suppleringskatteloven § 3-2 tredje ledd gjelder for forenklet effektiv skattesats Safe Harbour med de modifikasjonene som følger av denne paragrafen. Er det for skatteformål brukt en armlengdepris som innebærer en justering av den prisen som er brukt i regnskapet, skal denne justeringen tas med i den testede jurisdiksjons resultat før skatt for det regnskapsåret justeringen ble bokført. Dette gjelder bare for transaksjoner mellom konsernenheter lokalisert i ulike testede jurisdiksjoner, når justeringen for skatteformål er gjort innen tolv måneder etter utgangen av det aktuelle regnskapsåret. Enhver økning eller reduksjon i omfattede skatter som skyldes justeringen for skatteformål, tas også med i den testede jurisdiksjons skattekostnad for bokføringsåret. Er det ikke gjort en korresponderende justering hos motparten, skal det gjøres en tilsvarende justering av den testede jurisdiksjons resultat før skatt for motpartens testede jurisdiksjon.
- (2) Den rapporterende konsernenheten kan gjøre et femårsvalg om å ta justeringene som er nevnt i første ledd, med i den testede jurisdiksjons resultat før skatt og skattekostnad for transaksjonsåret. Valget gjelder for alle jurisdiksjoner.
- (3) Har en konsernenhet hatt en transaksjon med en konsernenhet i en annen testet jurisdiksjon, og transaksjonen er bokført til kostpris i regnskapet, må den testede jurisdiksjons resultat før skatt for selgeren justeres til å reflektere prisen for den konserninterne transaksjonen som er brukt ved fastsettingen av den skattepliktige inntekten, eller etter armlengdeprinsippet, dersom transaksjonen ikke skattlegges. For kjøperens testede jurisdiksjon skal forenklet resultat og forenklet skatt beregnes basert på armlengdepris for immaterielle eiendeler som er overført, og på bokført verdi for alle andre eiendeler og forpliktelser som er overført. Den bokførte korresponderende utsatte skattefordelen skal omregnes med en sats på 15 prosent ved beregning av forenklet skatt.
- (4) Første ledd gjelder også for salg eller annen overføring av eiendeler mellom konsernenheter som er lokalisert i samme testede jurisdiksjon, når utfallet er et tap. Når den aktuelle jurisdiksjons skatteregler, i stedet for å kreve justering til armlengdepris, ikke gir rett til fradrag for tap, skal det ikke-fradragsberettigede tapet anses å være en justering av internprisen.

§ 8-10-15 Øverste morselskap mv. er en enhet med deltakerfastsetting eller er underlagt regler om fradrag for utbytte

- (1) For et øverste morselskap som er en enhet med deltakerfastsetting, og for fast driftssted som nevnt i suppleringskatteloven § 7-1 fjerde ledd, skal forenklet resultat og forenklet skatt reduseres i samsvar med suppleringskatteloven § 7-1. Forenklet resultat og forenklet skatt for en enhet nevnt i første punktum, skal uansett anses å være null, dersom alle eierinteressene i det øverste morselskapet innehas av kvalifiserte eiere.
- (2) For et øverste morselskap som er underlagt regler om fradrag for utbytte, og for konsernenhet som nevnt i suppleringskatteloven § 7-2 tredje ledd, skal forenklet resultat og forenklet skatt reduseres i samsvar med suppleringskatteloven § 7-2. Forenklet resultat og forenklet skatt for en enhet nevnt i første punktum, skal uansett anses å være null dersom:
 - a. alle eierinteressene i det øverste morselskapet innehas av kvalifiserte eiere, og
 - b. hele resultatet deles ut som fradragsberettiget utbytte.
- (3) Anses forenklet resultat og forenklet skatt å være null etter første eller andre ledd for alle enhetene i en testet jurisdiksjon, skal suppleringskatten anses å være null i den testede jurisdiksjonen.
- (4) Er vilkårene i tredje ledd ikke oppfylt, skal suppleringskatten anses å være null i den testede jurisdiksjonen, dersom den forenklede effektive skattesatsen er minst 15 prosent etter justeringer i samsvar med første og andre ledd.
- (5) Med kvalifisert eier i første og andre ledd menes:
 - a. for et øverste morselskap som er en enhet med deltakerfastsetting: en eier som beskrevet i suppleringskatteloven § 7-1 første eller andre ledd, og
 - b. for et øverste morselskap som er underlagt regler om fradrag for utbytte: en mottaker som beskrevet i suppleringskatteloven § 7-2 første ledd.

§ 8-10-16 Skattetransparente enheter

- (1) Er hele resultatet og all skatt til en skattetransparent enhet som ikke er det øverste morselskapet, etter bruk av suppleringskatteloven § 3-5 første ledd, fordelt til faste

driftsteder etter suppleringskatteloven § 3-5 tredje ledd og etter § 4-1-3 første ledd, skal forenklet resultat og forenklet skatt for den skattetransparente enheten anses å være null. Det samme gjelder når det er fordelt til referanseenhet etter suppleringskatteloven § 3-5 fjerde ledd.

- (2) Anses forenklet resultat og forenklet skatt å være null etter første ledd for alle enhetene i en testet jurisdiksjon, skal suppleringskatten anses å være null i den testede jurisdiksjonen.
- (3) Anses en investeringsenhet eller en forsikringsinvesteringsenhet som en skattetransparent enhet for alle sine eiere, som følge av et valg etter suppleringskatteloven § 7-5 første ledd, eller etter definisjonen i § 3-5-1 andre ledd, skal suppleringskatten for enheten anses å være null for det regnskapsåret.

§ 8-10-17 Testede jurisdiksjoner som ikke kan ha effektiv skattesats Safe Harbour

Den rapporterende konsernenheten kan ikke velge forenklet effektiv skattesats Safe Harbour for disse typene testede jurisdiksjoner:

- a. statsløse konsernenheter, unntatt som nevnt i § 8-10-16 første og andre ledd,
- b. investeringsenheter og forsikringsinvesteringsenheter, unntatt som nevnt i § 8-10-16 tredje ledd, og
- c. konsernenheter som den rapporterende konsernenheten har valgt å anvende regler om skatt ved utdeling etter suppleringskatteloven § 7-3 for, og hvor det er en utestående balanse på tilbakeføringskontoen for jurisdiksjonen ved begynnelsen av regnskapsåret.

§ 8-10-18 Kriterier for inntreden og gjeninntreden

- (1) Den rapporterende konsernenheten kan velge forenklet effektiv skattesats Safe Harbour for første gang for en testet jurisdiksjon dersom det ikke ble beregnet suppleringskatt for den testede jurisdiksjonen for noe tidligere regnskapsår som begynte i perioden fra og med 24 måneder før den første dagen i det regnskapsåret som den forenklete effektive skattesats Safe Harbour-regelen er valgt for.

- (2) Dersom den rapporterende konsernenheten ikke velger forenklet effektiv skattesats Safe Harbour for et regnskapsår etter å ha gjort et slikt valg for den testede jurisdiksjonen et tidligere regnskapsår, kan den rapporterende konsernenheten på nytt velge forenklet effektiv skattesats Safe Harbour for den testede jurisdiksjonen, dersom det ikke ble beregnet suppleringskatt for jurisdiksjonen for noe regnskapsår som begynte innenfor 24 måneder etter den første dagen i det regnskapsåret valget ikke ble gjort for. Dette gjelder også dersom en berettiget Safe Harbour regel ble benyttet for de mellomliggende regnskapsårene.
- (3) Med berettiget Safe Harbour regel i andre ledd, menes forenklet beregningsmetode Safe Harbour for uvesentlige konsernheter.

§ 8-10-19 Integritetsjusteringer

- (1) Den rapporterende konsernenheten skal gjøre nødvendige justeringer i beregningene av forenklet resultat og forenklet skatt slik at utfallet av beregningene vil være i samsvar med disse prinsippene:
- a. sammenstilling: konsernintern inntekt tas med i samme regnskapsår og med samme beløp som den tilsvarende kostnaden,
 - b. fullstendig fordeling: hele resultatet fordeles til en testet jurisdiksjon,
 - c. én kostnad og ett tap: kostnader og tap tas med bare én gang og kun i én testet jurisdiksjon, og
 - d. én skatt: skatter tas med bare én gang og kun i én jurisdiksjon.
- (2) Dersom nødvendige justeringer, jf. første ledd, ikke gjøres, kan konsernet ikke bruke forenklet effektiv skattesats Safe Harbour.
- (3) Er sammenstillingsprinsippet ikke fulgt, skal konsernet justere den testede jurisdiksjonens resultat før skatt for den konsernenheten som tok med kostnaden, slik at kostnaden elimineres. Dersom prinsippet brytes utelukkende som følge av at en av partene bruker et lokalt regnskapsspråk for forenklet skattesats Safe Harbour, skal prinsippet likevel anses som fulgt.

- (4) Er prinsippet om fullstendig fordeling ikke fulgt, skal konsernet fordele slik at hele resultatet er fordelt i samsvar med suppleringskattelovens regler om fordeling av resultat mellom konsernenheter.
- (5) Er prinsippet om én kostnad og ett tap ikke fulgt, skal den rapporterende konsernenheten, for enhver konsernenhet som har tatt med kostnaden, justere den testede jurisdiksjons resultat før skatt, for å eliminere den.
- (6) Er prinsippet om én skatt ikke fulgt, skal konsernet justere samlet regnskapsmessig skattekostnad for den testede jurisdiksjonen til enhver konsernenhet som har tatt med skattekostnaden, for å eliminere den.
- (7) Reglene i § 3-2-2 tredje ledd andre og tredje punktum om lik klassifisering av finansielt instrument som enten gjeld eller egenkapital gjelder under forenklet effektiv skattesats Safe Harbour.
- (8) Prinsippet om én kostnad og ett tap og prinsippet om én skatt gjelder ikke når kostnaden, tapet eller skatten omfattes av et valg om forenkling for fast driftssted.

§ 8-11 Kvalifisert nasjonal suppleringskatt Safe Harbour

§ 8-11-1 Virkeområde

- (1) Har en jurisdiksjon en kvalifisert nasjonal suppleringskatt Safe Harbour for det aktuelle regnskapsåret, kan rapporterende konsernenhet velge å sette suppleringskatten til null for konsernenhetene mv. som er omfattet av kvalifisert nasjonal suppleringskatt i den jurisdiksjonen. Valget gjøres for en jurisdiksjon eller for hver undergruppe eller enkeltstående enheter i konsernet som er lokalisert eller opprettet i jurisdiksjonen, og som det skal gjennomføres egen nasjonal suppleringskatteberegning for.
- (2) Første ledd gjelder ikke dersom konsernet bestrider den kvalifiserte nasjonale suppleringskatten i en rettslig eller administrativ prosess eller dersom skatteadministrasjonen er avskåret fra å fastsette eller innkreve skatten basert på konstitusjonelle skranker, annet lovverk med forrang eller avtale med myndighetene som begrenser skatteplikten.

- (3) Retten etter første ledd til å sette suppleringskatten til null for en jurisdiksjon, skal bortfalle eller begrenses i samsvar med fjerde ledd når:
- a. jurisdiksjonens regler om kvalifisert nasjonal suppleringskatt ikke omfatter enheter med deltakerfastsetting som er opprettet i jurisdiksjonen,
 - b. jurisdiksjonen har innført modellreglene artikkel 9.3 i sin lovgivning om kvalifisert nasjonal suppleringskatt uten begrensninger,
 - c. jurisdiksjonens regler om kvalifisert nasjonal suppleringskatt ikke omfatter verdipapiriseringsenheter, og den kvalifiserte nasjonale suppleringskatten som skulle falt på disse, ikke i stedet er lagt på andre konsernenheter i jurisdiksjonen,
 - d. offentlig myndighet i jurisdiksjonen har lagt til rette for myndighetsarrangement eller lignende ordninger som omfattet av § 4-3-1 åttende til tiende ledd, og den aktuelle jurisdiksjonen etter nasjonale regler ikke ekskluderer slike utsatte skattefordeler eller skatteforpliktelser fra beregning av effektiv skattesats etter suppleringskatteloven § 4-3 første ledd eller fra beregningen av forenklede omfattede skatter under regler om land-for-land-rapportering Safe Harbour,
 - e. jurisdiksjonens regler om kvalifisert nasjonal suppleringskatt ikke omfatter investeringsenheter som er omfattet av modellreglene artikkel 7.4, 7.5 og 7.6, eller
 - f. jurisdiksjonens regler om kvalifisert nasjonal suppleringskatt omfatter felleskontrollert virksomhet og dens underenheter, men legger plikten til å svare denne skatten på konsernenheter lokalisert i jurisdiksjonen.
- (4) Konsern som har en eller flere enheter som er nevnt i tredje ledd bokstav a til c, eller som har tatt med utsatt skattefordel og utsatt skatteforpliktelse som nevnt i § 4-3-1 åttende til tiende ledd, ved beregning av justeringen for utsatt skatt under kvalifisert nasjonal suppleringskatt eller ved beregning av forenklede omfattede skatter under land-for-land-rapportering Safe Harbour, kan ikke benytte en nasjonal suppleringskatt Safe Harbour for den jurisdiksjonen. Konsern som har en eller flere enheter som nevnt i tredje ledd bokstav e eller f i en jurisdiksjon, kan ikke

benytte en kvalifisert nasjonal suppleringskatt Safe Harbour for disse enhetene eller undergruppene, men kan benytte den for øvrige enheter i jurisdiksjonen.

- (5) Denne paragrafen gjelder ikke for konsernenheter og felleskontrollert virksomhet og dens underenheter lokalisert i Norge ved beregning av nasjonal suppleringskatt i Norge.

§ 8-12 Sidestilt regelverk Safe Harbour

§ 8-12-1 Virkemåte

Rapporterende konsernenhet kan velge at suppleringskatt etter en kvalifisert regel om skatteinkludering og skattefordeling for et regnskapsår settes til null for en jurisdiksjon, dersom det øverste morselskapet i konsernet er lokalisert i en jurisdiksjon som har et regelverk som er godkjent av Inclusive Framework som kvalifisert sidestilt regelverk for det aktuelle regnskapsåret. Valget gjelder også for konsernets eierinteresse i felleskontrollert virksomhet og dens underenheter.

§ 8-13 Øverste morselskap Safe Harbour

§ 8-13-1 Virkemåte

Rapporterende konsernenhet kan velge at suppleringskatt etter en kvalifisert regel om skattefordeling settes til null for det øverste morselskapets jurisdiksjon når det øverste morselskapet er lokalisert i en jurisdiksjon som har et regelverk som er godkjent av Inclusive Framework som kvalifisert regelverk for øverste morselskap for det aktuelle regnskapsåret.

§ 8-14 Substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour

§ 8-14-1 Hovedregel

- (1) Rapporterende konsernenhet kan velge at suppleringskatt som er beregnet for en testet jurisdiksjon, settes til null så langt suppleringskatten skyldes kvalifiserte skatteinsentiver for regnskapsåret.
- (2) Suppleringskatten som skyldes kvalifiserte skatteinsentiver, jf. første ledd, er lik differansen mellom:

- a. beregnet suppleringskatt for den testede jurisdiksjonen når kvalifiserte skatteinsentiver behandles i samsvar med tredje ledd, og
 - b. suppleringskatten som ville ha blitt beregnet for den testede jurisdiksjonen, dersom det ikke hadde blitt foretatt et valg etter første ledd.
- (3) Når det er gjort et valg om substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour, skal justert skatt for konsernenhetene som er lokalisert i jurisdiksjonen, økes med det laveste av kvalifisert skatteinsentivbeløp som er brukt i regnskapsåret, jf. § 8-14-4 og substanstaket for den testede jurisdiksjonen, jf. § 8-14-5.

§ 8-14-2 Kvalifiserte skatteinsentiver

Med kvalifisert skatteinsentiv menes et skatteinsentiv som er allment tilgjengelig, så langt det er beregnet på grunnlag av faktisk pådratte kostnader eller på grunnlag av mengde fysiske eiendeler produsert i jurisdiksjonen, herunder antall enheter eller reduserte utslipp. Insentiver som er basert på produksjonens verdi, omfattes ikke. Et skatteinsentiv som er basert på kostnader, anses ikke som kvalifisert dersom verdien av skattefordelen ved insentivet overstiger de pådratte kostnadene. Ved vurderingen av om verdien overstiger kostnaden, skal den samlede verdien av alle skatteinsentiver for kostnaden legges til grunn. Med skatteinsentiv menes et insentiv som reduserer en nåværende eller fremtidig forpliktelse for en omfattet skatt i jurisdiksjonen. Insentiver som bare medfører tidfestingsforskjeller, herunder umiddelbar fradragføring, anses ikke som kvalifiserte skatteinsentiver.

§ 8-14-3 Ettårsvalg for kvalifiserte refunderbare skattefradrag eller omsettelige skattefradrag

Rapporterende konsernenhet kan velge å behandle et kvalifisert refunderbart skattefradrag eller et omsettelig skattefradrag helt eller delvis som et kvalifisert skatteinsentiv dersom dette også er et kvalifisert skatteinsentiv, jf. § 8-14-2. Valget er et ettårsvalg.

§ 8-14-4 Kvalifisert skatteinsentivbeløp som er brukt i regnskapsåret

Kvalifisert skatteinsentivbeløp brukt i et regnskapsår er:

- a. reduksjonen i skatteforpliktelsen knyttet til omfattede skatter i regnskapsåret som skyldes bruk av skattefradrag,
- b. økt fradrag eller superfradrag krevd i regnskapsåret multiplisert med den lovbestemte skattesatsen, eller
- c. fritatt inntekt knyttet til kvalifiserende kostnader multiplisert med den lovbestemte skattesatsen, eller, dersom insentivet innebærer bruk av en fordelaktig skattesats på en inntekt, den aktuelle inntekten multiplisert med differansen mellom den lovbestemte og den fordelaktige skattesatsen.

§ 8-14-5 Substanstak

(1) Substanstaket for et konsern for en jurisdiksjon for et regnskapsår er:

- a. 5,5 prosent multiplisert med det høyeste av
 - summen av kvalifiserende lønnskostnader til kvalifiserende ansatte som utfører aktiviteter for konsernet i jurisdiksjonen, og
 - avskrivningen som er tatt med i det regnskapsmessige resultatet for kvalifiserende fysiske eiendeler lokalisert i jurisdiksjonen for det regnskapsåret, eller
- b. dersom konsernet gjør et femårsvalg for jurisdiksjonen, 1 prosent av bokført verdi av kvalifiserende fysiske eiendeler lokalisert i jurisdiksjonen, unntatt tomter og andre ikke-avskrivbare eiendeler, for det regnskapsåret.

(2) Opphever en rapporterende konsernenhet et valg om å bruke beregningen nevnt i første ledd bokstav b, skal avskrivningen for en kvalifiserende fysisk eiendel utelates ved bruk av første ledd bokstav a dersom den bokførte verdien av den eiendelen var tatt med i substanstaket et tidligere regnskapsår under substansbasert skatteinsentiv Safe Harbour.

§ 8-15 Forenklet beregningsmetode Safe Harbour

§ 8-15-1 Forenklet beregningsmetode

Den rapporterende konsernenheten kan velge at suppleringskatten for en testet jurisdiksjon skal settes til null dersom ett av følgende vilkår er oppfylt det aktuelle regnskapsåret:

- a. justert overskudd i jurisdiksjonen er likt eller mindre enn det substansbaserte inntektsfradraget beregnet etter suppleringskatteloven § 5-3,
- b. gjennomsnittlig samlet inntekt i jurisdiksjonen er mindre enn 10 millioner euro og gjennomsnittlig samlet resultat er mindre enn 1 million euro, beregnet etter suppleringskatteloven § 5-5, eller
- c. den effektive skattesatsen beregnet etter suppleringskatteloven § 5-2, er minst 15 prosent.

§ 8-15-2 Særlig om uvesentlige konsernenheter

- (1) Ved vurderingen av om vilkårene i § 8-15-1 er oppfylt, kan det gjøres forenklede beregninger for uvesentlige konsernenheter. Som uvesentlige konsernenheter regnes enheter, herunder faste driftssteder, som er del av et konsern i samsvar med § 1-5-1 første ledd bokstav a nr. 1, men som er utelatt fra konsernregnskapet utelukkende på grunn av størrelse eller vesentlighetsgrunner. Et fast driftssted er kun uvesentlig dersom hovedenheten er en uvesentlig konsernenhet. Konsernregnskapet må være gjenstand for ekstern revisjon, og oppfylle kravene i § 1-5-1 andre ledd bokstav d nr. 1 eller 3. For enheter som har en samlet inntekt på mer enn 50 millioner euro, kreves det i tillegg at enhetens regnskap er utarbeidet etter et akseptert eller autorisert regnskapsspråk.
- (2) De forenklede beregningene innebærer at de uvesentlige konsernenhetenes justerte overskudd, samlede inntekt og samlede resultat skal utgjøre den totale inntekten beregnet i samsvar med det aktuelle land-for-land-rapporteringsregelverket. De uvesentlige konsernenhetenes justerte skatter skal tilsvare påløpt inntektsskatt beregnet i samsvar med det aktuelle land-for-land-rapporteringsregelverket.
- (3) Som det aktuelle land-for-land-rapporteringsregelverket etter andre ledd, regnes regelverket i det øverste morselskapets jurisdiksjon. Leveres det ingen land-for-land-

rapport der, legges regelverket i den sekundære rapporteringspliktiges jurisdiksjon til grunn. Dersom det øverste morselskapets jurisdiksjon ikke har regler om land-for-land-rapportering, og konsernet ikke har plikt til å levere en land-for-land-rapport noe sted, skal det ses hen til den endelige rapporten om BEPS-handlingsplanens tiltak 13 med tilhørende veiledning.

- (4) Den rapporterende konsernenheten velger årlig om den forenklete beregningsmetoden for uvesentlige konsernenheter skal brukes. Valget gjøres for den enkelte uvesentlige konsernenheten.

C Safe Harbour-regler med tidsbegrensning

§ 8-20 Land-for-land-rapportering Safe Harbour

§ 8-20-1 Generelt

- (1) For regnskapsår som begynner senest 31. desember 2026 og avsluttes senest 30. juni 2029, kan den rapporterende konsernenheten velge at suppleringskatt og etterberegnet suppleringskatt for et regnskapsår skal settes til null for en jurisdiksjon hvis:
- a. konsernets totale inntekt i jurisdiksjonen er mindre enn 10 millioner euro, og resultat før skattekostnad i jurisdiksjonen er mindre enn 1 million euro ifølge konsernets kvalifiserte land-for-land-rapport for regnskapsåret, eller
 - b. konsernet har en forenklet effektiv skattesats i jurisdiksjonen for regnskapsåret, som er lik eller høyere enn overgangssatsen, eller
 - c. konsernets resultat før skattekostnad er likt eller lavere enn det substansbaserte inntektsfradraget i jurisdiksjonen beregnet etter suppleringskatteloven § 5-3 for konsernenhetene som er hjemmehørende i jurisdiksjonen etter land-for-land-rapporteringsregelverket.
- (2) Den rapporterende konsernenheten kan velge å sette suppleringskatten til null etter første ledd for en jurisdiksjon:
- a. det første året konsernet omfattes av suppleringskattereglene i denne jurisdiksjonen, og

- b. de etterfølgende regnskapsårene, forutsatt at konsernet benyttet land-for-land-rapportering Safe Harbour i jurisdiksjonen foregående regnskapsår.

(3) I denne paragrafen menes med:

- a. *forenklete omfattede skatter*: skattekostnaden i det kvalifiserte regnskapet etter eliminering av skatter som ikke er omfattede skatter, usikre skatteposisjoner og utsatte skattekostnader som skyldes reversering av utsatte skattefordeler og skatteforpliktelser omfattet av § 4-3-1 åttende til tiende ledd. Utsatte skattekostnader som skyldes reversering av utsatte skattefordeler som er omfattet av § 4-3-1 tolvte ledd, skal likevel ikke elimineres. Skattekostnad i den jurisdiksjonen det faste driftsstedet er lokalisert i knyttet til det faste driftsstedets inntekt, skal ikke medregnes i forenklete omfattede skatter i jurisdiksjonen hvor hovedenheten er lokalisert.
- b. *forenklet effektiv skattesats*: forenklete omfattede skatter i jurisdiksjonen delt på resultat før skattekostnad slik dette fremgår av konsernets kvalifiserte land-for-land-rapport.
- c. med *overgangssats* menes:
 - 1. 15 prosent for regnskapsår som begynner i 2023 og 2024
 - 2. 16 prosent for regnskapsår som begynner i 2025, og
 - 3. 17 prosent for regnskapsår som begynner i 2026 og 2027.
- d. *kvalifisert land-for-land-rapport*: En land-for-land-rapport utarbeidet på grunnlag av et kvalifisert regnskap og i samsvar med regelverket om land-for-land-rapportering i øverste morselskaps, eller rapporterende enhets jurisdiksjon.
- e. *kvalifisert regnskap*: regnskap som er basert på konsistente data i samsvar med fjerde ledd, og
 - 1. er regnskap brukt ved utarbeidelse av det øverste morselskapets konsernregnskap, eller
 - 2. er den enkelte konsernenhetens regnskap, dersom dette er utarbeidet i samsvar med enten et akseptert eller autorisert regnskapsspråk, og informasjonen er pålitelig, eller

3. i tilfeller hvor en konsernenhets regnskap ikke er inkludert i konsernregnskapet utelukkende på grunn av størrelse eller vesentlighetsgrunner: er konsernenhetens regnskap som er brukt som grunnlag ved utarbeidelse av konsernets land-for-land-rapport, eller
 4. for faste driftssteder hvor nødvendige opplysninger ikke kan hentes fra regnskap som nevnt i nr. 1 eller 2: er et eventuelt regnskap utarbeidet av hovedenheten til bruk for finansiell rapportering, skatterapportering eller internkontroll, i den grad et eventuelt tap hos det faste driftsstedet ikke telles dobbelt,
- f. *total inntekt*: konsernets totale inntekt i en jurisdiksjon som rapportert i dets kvalifiserte land-for-land-rapport.
- g. *resultat før skattekostnad*: konsernets resultat før skattekostnad i en jurisdiksjon som rapportert i dets kvalifiserte land-for-land-rapport.
- (4) Alle data for en enhet eller et fast driftssted må komme fra det samme kvalifiserte regnskapet. Alle data for enheter i samme jurisdiksjon, unntatt faste driftssteder og uvesentlige enheter, må komme fra samme type kilde. Typen kilde kan enten være regnskap brukt ved utarbeidelse av det øverste morselskapets konsernregnskap, jf. tredje ledd bokstav e nr. 1, eller den enkelte konsernenhetens regnskap etter tredje ledd bokstav e nr. 2. Regnskapene skal ikke justeres, med mindre krav til justering fremgår av forskriften. Dersom total inntekt eller resultat før skattekostnad er justert basert på skattemessig behandling av transaksjonen i land-for-land-rapporten, må denne justeringen reverseres.
- (5) Vurderingen av om vilkårene i denne paragrafen er oppfylt, skal skje på grunnlag av opplysninger om alle enheter og faste driftssteder som er lokalisert i den testede jurisdiksjonen. Dersom en enhet er lokalisert i ulike jurisdiksjoner etter suppleringskatteloven og regelverket om land-for-land-rapportering, skal lokalisering etter suppleringskatteloven legges til grunn. I denne sammenhengen regnes alle konsernenheter som er lokalisert i samme jurisdiksjon, samlet som en testet jurisdiksjon. Felleskontrollerte virksomheter og deres underenheter regnes som enheter lokalisert i en egen testet jurisdiksjon. Er det flere felleskontrollerte

virksomheter lokalisert i samme jurisdiksjon som ikke er del av det samme felleskontrollerte konsernet, skal hver felleskontrollerte virksomhet regnes som lokalisert i en egen testet jurisdiksjon.

- (6) For beregninger etter første ledd bokstav a, skal total inntekt og resultat før skattekostnad for enheter holdt for salg, legges til ved beregningen for den testede jurisdiksjonen hvor enheten er lokalisert. For beregninger etter første ledd bokstav c, skal lønnskostnader og fysiske eiendeler for enheter som ikke er del av konsernet etter regelverket for land-for-land-rapportering, eller ikke er en konsernenhet under suppleringskatteloven, unntas fra beregningen i begge jurisdiksjoner. Det samme gjelder for konsernenheter som er lokalisert i ulike jurisdiksjoner etter suppleringskatteloven og regelverket om land-for-land-rapportering

§ 8-20-2 Effekter av oppkjøpsmetoden

Dersom effekter av oppkjøpsmetoden i det kvalifiserte regnskapet for en konsernenhet er medregnet, og dette regnskapet brukes ved utarbeidelsen av konsernregnskapet, kreves det i tillegg at:

- a. konsernet ikke har levert land-for-land-rapport for et regnskapsår som starter etter 31. desember 2022, uten at effekter av oppkjøpsmetoden var medregnet, med mindre en endring i det kvalifiserte regnskapet var påkrevd som følge av offentlige reguleringer, og
- b. en eventuell reduksjon av konsernenhetens resultat som skyldes nedskrivning av forretningsverdi knyttet til transaksjoner etter 30. november 2021, legges til i posten resultat før skattekostnad ved vurderingen av om vilkårene i § 8-20-1 første ledd bokstav b er oppfylt. Dersom utsatt skatt eller skattefordel knyttet til nedskrivningen ikke er regnskapsført, skal tilsvarende legges til ved vurderingen av om vilkårene i § 8-20-1 første ledd bokstav c er oppfylt. Tilsvarende skal den legges til ved vurderingen om § 8-20-1 første ledd bokstav b er oppfylt, men bare hvis regnskapet ikke også har en reversering av utsatt skatteforpliktelse, innregning eller økning av en utsatt skattefordel knyttet til nedskrivning av forretningsverdien.

§ 8-20-3 Hybride arbitrasjearrangementer

- (1) Land-for-land-rapportering Safe Harbour kan ikke brukes i tilfeller hvor vilkårene for å bruke denne ble oppfylt som følge av hybride arbitrasjearrangementer etter denne paragrafen, som ble gjennomført etter 18. desember 2023.
- (2) Ved vurderingen etter første ledd må resultat før skattekostnad justeres for kostnad eller tap som følge av fradragsføring uten tilhørende inntektsføring eller for dobbelt fradrag. Skattekostnaden må justeres for skatt som er medregnet flere ganger.
- (3) Som hybrid arbitrasjearrangement regnes avtale eller mellomværende som:
 - a. gir fradrag uten en tilhørende inntektsføring,
 - b. gir dobbelt fradrag, eller
 - c. medregner samme skattekostnad flere ganger.
- (4) I denne paragrafen menes med
 - a. *fradrag uten tilhørende inntektsføring*: avtale eller mellomværende hvor en konsernenhet direkte eller indirekte yter kreditt eller på annen måte investerer i en annen konsernenhet som resulterer i en kostnad eller et tap i regnskapet til en konsernenhet, så langt det ikke er noen tilsvarende økning i inntekt eller gevinst i regnskapet til konsernenheten som er motpart, eller konsernenheten som er motpart, ikke med rimelighet kan forventes å ha tilsvarende økning i skattepliktig inntekt i perioden avtalen eller mellomværendet varer. Dette gjelder ikke i den grad kostnaden eller tapet utelukkende er knyttet til annen godkjent kjernekapital.
 - b. *dobbelt fradrag*: avtale eller mellomværende i den grad denne medfører at kostnad eller tap som inngår i en konsernenhets regnskap og som også inngår i en annen konsernenhets regnskap, men ikke så langt kostnaden motvirkes av inntekt som er inkludert i begge konsernenhetenes regnskap. For en av konsernenhetene er det ikke nødvendig å justere, forutsatt at alle konsernenhetene der kostnaden eller tapet inngår i regnskapene, er lokalisert i samme jurisdiksjon. Med dobbelt fradrag menes også avtale eller mellomværende som medfører at beløpet gir grunnlag for skattemessig fradrag for en annen konsernenhet i en annen jurisdiksjon, men ikke så langt den

relevante kostnaden motvirkes av inntekt som er inkludert i både regnskapet til konsernenheten som har inkludert kostnaden eller tapet, og i skattepliktig inntekt til konsernenheten som krever fradrag for kostnaden eller tapet.

- c. *medregning av skattekostnad flere ganger*: en avtale eller et mellomværende som resulterer i at flere konsernenheter helt eller delvis inkluderer samme skattekostnad i justert skatt eller forenklet effektiv skattesats, med mindre tilhørende inntekt inkluderes i alle de samme konsernenhetenes regnskap. Det regnes ikke som medregning av skattekostnad flere ganger når tilfellet utelukkende oppstår som følge av at forenklet effektiv skattesats for en konsernenhet ikke krever justering for skattekostnad som ville vært fordelt til en annen konsernenhet ved fastsettingen av den første konsernenhetens justerte skatt.
 - d. *konsernenhet*: det som følger av § 1-5-1 første ledd bokstav e, med tillegg av felleskontrollert virksomhet og dens underenheter og enhver enhet med kvalifisert regnskap som er benyttet ved anvendelsen av land-for-land-rapportering Safe Harbour, uavhengig av om disse enhetene er i samme testede jurisdiksjon.
 - e. *konsernenhets regnskap*: regnskapet benyttet til å beregne konsernenhetens justerte resultat eller det kvalifiserte regnskapet dersom enheten omfattes av land-for-land-rapportering Safe Harbour.
- (5) En konsernenhet anses ikke å ha en tilsvarende økning i sin skattepliktige inntekt så langt:
- a. beløpet som er inkludert i skattepliktig inntekt, motvirkes av en skatteposisjon, for eksempel fremførbart underskudd eller fremført fradrag for netto rentekostnader der det er foretatt justering, forutsatt at justeringen er gjort uten å se hen til konsernenhetens mulighet til å benytte skatteposisjonen til et hybrid arbitrasjearrangement gjennomført etter 18. desember 2023, eller
 - b. betalingen som utløser kostnaden eller tapet, også utløser skattemessig fradrag for en konsernenhet som er lokalisert i samme jurisdiksjon som konsernenhetens motpart, uten å være inkludert som kostnad eller tap i

regnskapet i jurisdiksjonen hvor konsernenhetens motpart er lokalisert, herunder i regnskapet til enhet med deltakerfastsetting eid av en konsernenhet lokalisert i motpartens jurisdiksjon.

- (6) En kostnad eller et tap anses ikke å inngå i regnskapet til en skattetransparent enhet så langt beløpet inngår i eierens regnskap.
- (7) En konsernenhet anses også å ha gjennomført et hybrid arbitrasjearrangement i tilfeller der innholdet i avtalen eller mellomværendet oppfyller et eller flere av kravene i tredje ledd bokstav a til c, og avtalen eller mellomværendet etter 18. desember 2023 er:
- a. endret eller overført,
 - b. utøvelsen av rettigheter eller plikter er forskjellig fra de som gjaldt før 18. desember 2023, eller
 - c. den regnskapsmessige behandlingen av avtalen eller mellomværendet er endret.

§ 8-20-4 Felleskontrollert virksomhet

Reglene om land-for-land-rapportering Safe Harbour gjelder også for felleskontrollert virksomhet og dens underenheter som om de var konsernenheter i et separat konsern. Resultat før skattekostnad og total inntekt for slike enheter utgjør det som fremgår av deres kvalifiserte regnskap.

§ 8-20-5 Øverste morselskap er en enhet med deltakerfastsetting eller omfattet av regler om fradrag for utbytte

- (1) Reglene om land-for-land-rapportering Safe Harbour skal ikke gjelde det øverste morselskapets jurisdiksjon dersom det øverste morselskapet er en enhet med deltakerfastsetting, med mindre alle eierinteressene i det øverste morselskapet innehas av kvalifiserte eiere.
- (2) Hvis det øverste morselskapet er en enhet med deltakerfastsetting eller omfattet av regler om fradrag for utbytte, skal det øverste morselskapets resultat før skattekostnad reduseres med et beløp tilsvarende det som kan henføres til eller er utdelt til kvalifiserte eiere på grunnlag av deres eierinteresser.

- (3) Med kvalifiserte eiere i første og andre ledd menes:
- a. for et øverste morselskap med deltakerfastsetting: en eier som beskrevet i suppleringskatteloven § 7-1 første ledd bokstav a til c,
 - b. for et øverste morselskap som er underlagt regler om fradrag for utbytte: en eier som beskrevet i suppleringskatteloven § 7-2 første ledd bokstav a til e.

§ 8-20-6 Investeringsenheter og forsikringsinvesteringer

- (1) Når en investeringsenhet er hjemmehørende i en jurisdiksjon etter reglene om land-for-land-rapportering, gjelder følgende:
- a. investeringsenheter, unntatt de som omfattes av andre ledd, kan ikke benytte land-for-land-rapportering Safe Harbour, men må gjennomføre en separat beregning etter suppleringskatteloven § 7-4 til § 7-6,
 - b. konsernet kan fortsatt benytte land-for-land-rapportering Safe Harbour i jurisdiksjonen hvor investeringsenheten er hjemmehørende, og i jurisdiksjoner hvor eiende konserneneheter er hjemmehørende, og
 - c. resultat før skattekostnad og total inntekt, og tilknyttede skatter, skal kun medregnes i jurisdiksjonen til den eiende konserneneheten utfra dens forholdsmessige eierinteresse.
- (2) Investeringsenheten behøver ikke å gjennomføre en separat beregning av suppleringskatt i tilfeller hvor det ikke er gjort et valg etter suppleringskatteloven § 7-5 eller § 7-6, og alle eiende konserneneheter er hjemmehørende i investeringsenhetens jurisdiksjon.
- (3) Første og andre ledd gjelder også for forsikringsinvesteringer.

§ 8-20-7 Netto urealiserte tap basert på regnskapsføring til virkelig verdi

- (1) Et netto urealisert tap basert på regnskapsføring til virkelig verdi, skal ikke tas med ved beregning av resultat før skattekostnad hvis tapet overstiger 50 millioner euro i en jurisdiksjon.

- (2) Med netto urealisert tap basert på regnskapsføring til virkelig verdi menes summen av alle tap, redusert med eventuelle gevinster, som skyldes endringer i virkelig verdi av eierinteresser, med unntak for porteføljeinvesteringer.

§ 8-20-8 Unntak

- (1) Følgende konsernheter, konsern og jurisdiksjoner er ikke omfattet av reglene om land-for-land-rapportering Safe Harbour:
- a. statsløse konsernheter,
 - b. sammensluttede konsern hvor en enkelt kvalifisert land-for-land-rapport ikke omfatter informasjon om samtlige enheter i det sammensluttede konsernet,
 - c. jurisdiksjoner med konsernheter som har valgt å være del av et anerkjent system med skatt ved utdeling etter suppleringskatteloven § 7-3,
 - d. jurisdiksjoner hvor konsernet ikke har benyttet seg av land-for-land-rapportering Safe Harbour for tidligere regnskapsår konsernet var omfattet av suppleringskatteregler der, med mindre konsernet ikke hadde konsernheter i jurisdiksjonen de foregående regnskapsårene. Tilsvarende gjelder dersom konsernet ikke kvalifiserer for land-for-land-rapportering Safe Harbour i jurisdiksjonen for tidligere regnskapsår.

§ 8-20-9 Konsern som ikke har plikt til å levere land-for-land-rapport

Konsern som omfattes av suppleringskatteloven, men ikke plikter å levere land-for-land-rapport, kan benytte seg av reglene i § 8-20-1 til § 8-20-8 ved å gi relevante opplysninger på samme vilkår i sin melding for suppleringskatt. Med samme vilkår menes beløp som ville ha vært rapportert i en kvalifisert land-for-land-rapport dersom konsernet hadde vært forpliktet til å levere land-for-land-rapport i samsvar med kravene i det øverste morselskapets jurisdiksjon. Dersom det øverste morselskapets jurisdiksjon ikke har regler om land-for-land-rapportering, skal beløpene beregnes basert på kravene som følger av den endelige rapporten om BEPS-handlingsplanens tiltak 13.

II

§ 5-7-40 skal lyde:

For regnskapsår som ikke er lengre enn tolv måneder, og som begynner senest 31. desember 2025 og avsluttes senest *3. januar 2027*, skal skattefordelingsbeløpet som er beregnet for det øverste morselskapets jurisdiksjon, settes til null for hvert regnskapsår dersom den nominelle selskapsskattesatsen i det øverste morselskapets jurisdiksjon er minst 20 prosent.

III

§ 5-7-40 oppheves.

IV

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2026, for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2025.

§§ 8-10-1 til 8-10-19 trer likevel i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2027, for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2026.

For regnskapsår som begynner 31. desember 2025 eller senere kan en rapporterende konsernenhet velge forenklet effektiv skattesats Safe Harbour for en testet jurisdiksjon dersom:

- a. Kvalifisert nasjonal suppleringskatt Safe Harbour gjelder for den testede jurisdiksjonen,
- b. Bare én jurisdiksjon har beskatningsrett i den testede jurisdiksjonen etter modellregelverket, eller
- c. Alle jurisdiksjoner som har beskatningsrett i den testede jurisdiksjonen etter modellregelverket, har gjort forenklet effektiv skattesats Safe Harbour

tilgjengelig for regnskapsår som begynner 31. desember 2025 eller senere i sin lovgivning, og den rapporterende konsernenheten har valgt forenklet effektiv skattesats Safe Harbour for den testede jurisdiksjonen etter lovgivningen i alle disse jurisdiksjonene.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2025, for regnskapsår som begynner etter 31. desember 2024.

Endringen under III trer i kraft 4. januar 2027.